

ปัจจัยในการส่งเสริมการพัฒนาลาดเงิน

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนาลาดเงินของประเทศไทยให้มีความก้าวหน้า และลดการพึ่งพาแหล่งเงินทุนจากนอกประเทศลงนั้น ระบบกลไกต่าง ๆ ของตลาดเงินจำเป็นต้องมีการปรับปรุงแก้ไขหรือมีการพัฒนาให้ดีขึ้น แต่การพัฒนาขึ้นต้องประสพกับปัจจัยต่าง ๆ หลายปัจจัย ที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนา ดังนั้นการพัฒนาลาดเงินต้องมุ่งไปสู่การปรับปรุงแก้ไขปัจจัยที่เป็นอุปสรรคทั้งหลายให้ดีขึ้น เพื่อให้ปัจจัยดังกล่าวช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้ตลาดเงินมีการพัฒนา สำหรับแนวทางการพัฒนาปัจจัยที่จะส่งเสริมให้ตลาดเงินมีการพัฒนามีดังต่อไปนี้ .-

I โครงสร้างทางเศรษฐกิจ จากผลของการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ที่แล้ว ๆ มา มีผลทำให้เศรษฐกิจของประเทศไทยมีความก้าวหน้า แต่ในด้านพัฒนาประเทศนั้นยังไม่บรรลุตามเป้าหมาย กล่าวคือผลของการพัฒนาเศรษฐกิจไม่ได้ตกถึงมือประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ทั้งนี้โดยเหตุได้จากความเหลื่อมล้ำ เศรษฐกิจระหว่างภาค หรือรายได้ของคนในเมืองกับชนบททำให้เกิดความไม่สมดุลย์ขึ้นในแต่ละสาขา เศรษฐกิจทำให้ขาดความเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน ดังนั้นการกระจายรายได้ที่มีความเท่าเทียมกันจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องคำนึงถึง ทั้งนี้เพื่อยกระดับฐานะการครองชีพของประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศให้สูงขึ้นและจะเป็นการเพิ่มอำนาจซื้อของประชาชนส่วนใหญ่ ซึ่งจะทำให้เกิดการลงทุนเมื่อมีการลงทุนก็เกิดการจ้างงาน เมื่อมีการจ้างงานก็บ่งชี้ให้คนมีรายได้ เมื่อคนมีรายได้ก็จะนำไปบริโภคต่อไป ดังนั้นการกระจายรายได้ที่เท่าเทียมกันหรือเป็นธรรมนั้นเป็นสิ่งจำเป็น การที่จะทำให้การกระจายรายได้เท่าเทียมหรือเป็นธรรมนั้นอาจกระทำได้ดังนี้ .-

ก. นโยบายการคลัง การใช้นโยบายการคลังก็คือการใช้จ่ายมาตรการด้านภาษีและด้านการใช้จ่ายของรัฐ เพื่อสวัสดิภาพด้านสังคม ภาษีที่รัฐเก็บในสัจจุบันยังเป็นภาษีทางอ้อมเป็นส่วนใหญ่ และภาษีทางอ้อมนี้สามารถผสมสัดต่อกันเป็นทอด ๆ ได้ รัฐบาลน่าจะหาทางเก็บภาษีทางตรงเพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะเป็นภาษีมรดก ภาษีทรัพย์สิน ภาษีรายได้ ทั้งนี้โดยเก็บในอัตราก้าวหน้าอย่างแท้จริง คือ

โครงการพยัสนและรายได้อื่นๆ ก็ยิ่งต้องเสียในอัตราสูง ส่วนภาษีทางอ้อมอื่น ๆ ถ้าสามารถเก็บได้เพิ่มขึ้นโดยไม่ทำให้คนที่มียาได้น้อยกระทบกระเทือนก็น่าจะค่อย ๆ หาทางเก็บเพิ่ม และภาษีที่เก็บได้ควรต้องนำไปใช้จ่ายเพื่อสวัสดิการทางสังคม ซึ่งรวมทั้งการศึกษา การสาธารณสุข สาธารณูปโภค เพื่อให้เป็นประโยชน์แก่คนส่วนใหญ่ซึ่งมียาได้น้อยอย่างแท้จริง สิ่งสำคัญอีกสิ่งหนึ่งที่จะช่วยทำให้นโยบายการคลังที่ใช้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการกระจายรายได้คือ หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ที่จัดเก็บภาษีต้องมีประสิทธิภาพ ฉะนั้นแล้วถึงแม้จะมีมาตรการจัดเก็บภาษีที่ดีเพียงใดเมื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติผลก็คือ ช่องว่างระหว่างรายได้ (Income Gap) จะไม่สามารถแก้ไขได้และช่องว่างนี้จะยิ่งห่างออกไปทุกที ดังนั้นวิธีการจัดเก็บที่ดีและเจ้าหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการดำเนินนโยบายการคลัง

ย. ปรับปรุงโครงสร้างทางเศรษฐกิจ โครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศไทย

เรายังเป็นโครงสร้างทางกลไกกรรมเป็นส่วนใหญ่ เพื่อให้ประเทศของเราได้พัฒนาและมีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจก็จำเป็นต้องปรับโครงสร้างจากกลไกกรรมมาสู่อุตสาหกรรม เพราะอุตสาหกรรมเป็นที่ยอมรับของประเทศต่าง ๆ ว่าเป็นตัวก่อให้เกิดความเจริญทางเศรษฐกิจ และประเทศจะมีฐานะมั่นคงได้ก็ต่อเมื่อสามารถสร้างพื้นฐานของอุตสาหกรรมให้มั่นคง ดังนั้นในแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับหลัง ๆ จึงได้เน้นการพัฒนาที่อุตสาหกรรม โดยในขั้นแรกเน้นที่อุตสาหกรรมทดแทนการนำเข้า และต่อมาก็ได้เน้นส่งเสริมอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก ซึ่งเป็นเหตุให้อุตสาหกรรมมารวมตัวกันอยู่ที่กรุงเทพฯ และย่านเมืองกรุงเทพฯ เช่น สุมทราปรากการ นนทบุรี สุมทราสาร เป็นต้น ตามที่กล่าวละเอียดมาแล้ว อุตสาหกรรมที่ตั้งในบริเวณดังกล่าวสร้างความเจริญและความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจเฉพาะในบริเวณดังกล่าวเท่านั้น ดังนั้นในแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ 4 ก็ได้เน้นที่จะกระจายอุตสาหกรรมออกสู่ต่างจังหวัด และเน้นหนักทางด้านอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบทางเกษตร หรือที่เรียกว่า "เกษตรอุตสาหกรรม (Agro-Industry)" การเน้นที่เกษตรอุตสาหกรรมนั้นเป็นสิ่งดี สำหรับประเทศกำลังพัฒนาอย่างเช่นประเทศไทยเรา เพราะว่าพื้นฐานหรือโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศเราเป็นกลไกกรรม การพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรมจึงเป็นสิ่งที่ดีที่จะทำให้อุตสาหกรรมเกิดขึ้นในประเทศมากขึ้น ขณะเดียวกันก็ช่วยกระตุ้นการพัฒนามากสิกรรมของเราให้เจริญก้าวหน้าตามไปด้วย การพัฒนาอุตสาหกรรมประเภทนี้อาจกล่าวได้ว่าเป็นการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานกลไกกรรม เกษตรอุตสาหกรรมจะช่วยรับซื้อพืชทางเกษตรจากชาวไร่ชาวนาในบริเวณใกล้เคียง ซึ่งจะมีส่วนทำให้รายได้ของเกษตรกร

ในบริเวณใกล้เคียงสูงขึ้น นอกจากนี้อุตสาหกรรมยังมีส่วนช่วยกระตุ้นการผลิตในภาคอื่น ๆ เช่น การผลิตสัปรดกระป๋อง วัตถุดิบที่ใช้มีสัปรด ซึ่งเป็นพืชผลทางเกษตร นอกจากพืชผลเกษตรแล้ว ยังต้องเกี่ยวข้องกับโรงงานทำกระป๋อง โรงพิมพ์ โรงงานทำกล่อง บริษัทขนส่ง เป็นต้น ซึ่งโรงงานหรือบริษัทที่กล่าวมานี้จะเจริญเติบโตควบคู่ไปกับเกษตรอุตสาหกรรม ส่วนในด้านการส่งออกสินค้า เกษตรที่แปรรูปเรียบร้อยแล้วออกขายในตลาดต่างประเทศก็จะได้ราคาดีกว่าส่งออกในรูปแบบของวัตถุดิบและราคาก็ไม่เปลี่ยนแปลงมากเท่าไร ผิดกับการส่งออกในรูปแบบของวัตถุดิบซึ่งราคาจะมีการเปลี่ยนแปลงมาก ทั้งนี้โดยขึ้นกับความต้องการและปริมาณการผลิตของโลก ดังนั้นการพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรมจึงเป็นวิธีที่ดีในการกระจายรายได้และสร้างความสำเร็จให้แก่ประเทศ

ค. การกระจายอุตสาหกรรมสู่ต่างจังหวัด อุตสาหกรรมที่จะขยายสู่ต่างจังหวัดนั้นควรจะเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบทางเกษตรในการผลิต เพื่อที่จะส่งเสริมให้มีการผลิตมากขึ้น ซึ่งจะมีผลทำให้รายได้ของเกษตรกรเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นรัฐควรเน้นส่งเสริมเกษตรอุตสาหกรรมสู่ชนบทแต่การที่จะให้เกษตรอุตสาหกรรมออกสู่ชนบทนั้นรัฐ อุตสาหกรรม เกษตรกร จำต้องร่วมมือในการพัฒนาปัจจัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1) สิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน (Infrastructure) รัฐจำเป็นต้องลงทุนสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ถนน เพื่อช่วยลำเลียงวัตถุดิบจากแหล่งผลิตเข้าสู่โรงงานและขนส่งสินค้าที่ผลิตจากโรงงานอุตสาหกรรมไปยังตลาด ตลอดจนจัดหาไฟฟ้าเพื่อใช้ในการผลิต เป็นต้น สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้นับว่าจำเป็นต่อกิจกรรมการอุตสาหกรรมและต้องลงทุนด้วยเงินเป็นจำนวนมากจึงเป็นการยุติวิสัยที่เอกชนแต่ละรายจะสามารถทำได้ ด้วยเหตุนี้ต้องยกให้เป็นความรับผิดชอบของรัฐที่ต้องดำเนินการในด้านนี้เพื่อเป็นสิ่งจูงใจให้ฝ่ายเอกชนลงทุนในกิจการอุตสาหกรรม

2) การให้สิ่งจูงใจ การที่จะจูงใจให้เกษตรอุตสาหกรรมออกสู่ชนบทนั้น สิ่งจูงใจที่รัฐควรใช้ในการจูงใจคือ การยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีการห้ามฆ่า ฆ่าผลิต ผลิตสัตว์ชนิดเดียวกันกับที่ผลิตได้ในประเทศหรือให้มีการขึ้นอากรขาเข้าสำหรับผลิตสัตว์ชนิดเดียวกันกับที่ผลิตได้ในประเทศ ในการให้ความคุ้มครองแก่ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นในประเทศนั้นจะมีมากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับระยะเวลาและประสิทธิภาพการผลิตของอุตสาหกรรม แต่ในระยะแรกควรจะมีมากเพื่อเป็นการจูงใจและเพื่อให้

เกษตรอุตสาหกรรมสามารถตั้งตัวได้ และเมื่อตั้งตัวได้แล้วก็ควรคลั่งงูใจลง ทั้งนี้เพราะถ้ารัฐให้สิ่งสูงใจมากไปจะไม่ส่งเสริมให้มีการประหยัดหรือใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะผู้ดำเนินงานมักอยู่เสมอว่ารัฐคุ้มครองถ้าหากคลั่งงูใจลงหรือไม่ให้เลยปล่อยให้ดำเนินงานเอง ผู้ประกอบการต้องหาวิธีการผลิตที่ดี ซึ่งประหยัดต้นทุน เพื่อให้สามารถผลิตสินค้าขายแข่งกับสินค้าที่นำเข้ามาได้ซึ่งจะเป็นผลดีในระยะยาว กล่าวคือรัฐไม่จำเป็นต้องแบกรับภาระคุ้มครองตลอดไป ซึ่งจะทำให้รัฐสามารถนำเงินไปใช้พัฒนาในส่วนอื่นของประเทศต่อไป ดังนั้นการพิจารณาการให้สิ่งสูงใจหรือการคุ้มครองว่าจะให้มากน้อยเท่าไรขึ้นอยู่กับเวลาและความมีประสิทธิภาพการผลิตของอุตสาหกรรม

3) จัดหาตลาดทั้งในและต่างประเทศ รัฐบาลต้องจัดหาตลาดเพื่อการจำหน่ายผลผลิตที่ได้ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ตลาดเป็นปัจจัยที่ทำให้กิจการของอุตสาหกรรมดำเนินอยู่ได้ รัฐควรระงับให้คนไทยอุดหนุนสินค้าไทย สำหรับตลาดในต่างประเทศรัฐควรใช้หน่วยงานของรัฐ เช่น กุศพาภิบาลย์ของไทยในประเทศต่าง ๆ แนะนำผลิตภัณฑ์สินค้าไทยให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายและในกรณีสินค้าถูกกีดกันไม่ให้เข้ามาเข้าประเทศ รัฐควรช่วยเหลือโดยการเจรจาต่อรองเพื่อให้สินค้าของไทยได้มีโอกาสได้เข้าไปจำหน่ายในต่างประเทศมากขึ้น นอกจากนี้บริษัทการค้าระหว่างประเทศ (Trading Company) ก็จะเป็นบริษัทที่มีบทบาทต่อการจัดหาตลาดต่างประเทศให้กับสินค้าที่ผลิตขึ้นในประเทศโดยอาศัยความรู้ ประสบการณ์ ช่องทางการจำหน่ายของบริษัทขายผลิตภัณฑ์สินค้าที่ผลิตในประเทศให้เป็นที่รู้จักและนิยมซื้อของชาวต่างประเทศ

4) เปลี่ยนแปลงวิธีการปลูกพืชแบบดั้งเดิม การปลูกพืชแบบดั้งเดิมที่เป็นมรดกตกทอดมาจากปู่ ย่า ตา ยายนั้นตกอยู่ภายใต้สภาวะแวดล้อมของดิน พืช อากาศ เป็นส่วนใหญ่ ในปัจจุบันถึงแม้ได้มีการนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาช่วยในการผลิต แต่ก็ยังมีไม่มากนัก การปลูกพืชซึ่งมีลักษณะเป็นแบบดั้งเดิม ซึ่งผลผลิตต่อไร่มักแปรไปตามสภาวะแวดล้อม เช่น ดิน พืช อากาศ ถ้าปีใดฝนแล้ง ผลผลิตต่อไร่จะต่ำ ถ้าปีใดฝนตกชุก ถูกต้องตามฤดูกาลผลผลิตต่อไร่จะมีค่อนข้างสูง ดังนั้นปริมาณของผลผลิตในแต่ละปีจึงไม่แน่นอนและเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการดำเนินงานของเกษตรอุตสาหกรรม ทั้งนี้เพราะว่าเกษตรอุตสาหกรรมต้องอาศัยพืชผลทางเกษตรเป็นวัตถุดิบในการผลิตและต้องการวัตถุดิบอย่างสม่ำเสมอตลอดทั้งปี เพื่อให้โรงงานสามารถดำเนินการผลิตได้ตลอดปีซึ่ง

เป็นสิ่งที่โรงงานคำนึงถึงเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะการสร้างโรงงานผลิตต้องใช้ทุนเป็นจำนวนมาก ดังนั้นอุตสาหกรรมจึงมีความจำเป็นต้องเรียกทุนคืนให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ และการเรียกทุนคืนให้เร็วที่สุดก็ต้องผลิตและจำหน่ายในปริมาณที่มาก ซึ่งต้องอาศัยวัตถุดิบเป็นสิ่งสำคัญ นอกจากนี้การผลิตจำนวนมาก ๆ จะเป็นวิธีหนึ่งในการลดต้นทุนการผลิตซึ่งจะช่วยทำให้กำไรของโรงงานสูงขึ้น ดังนั้นเพื่อเป็นการสนองความต้องการด้านวัตถุดิบของเกษตรกรอุตสาหกรรม เกษตรกรจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงวิธีการปลูกพืชไร่ โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาช่วย เพื่อให้การผลิตพืชไร่อยู่เหมือนสภาวะแวดล้อมที่เป็นปกติต่อการผลิต และอีกสิ่งหนึ่งที่เกษตรกรต้องแก้ไขคือ การเพาะปลูกพืชไร่ต้องกระทำอย่างจริงจัง ไม่ใช่ไปปลูกเพื่อบริโภคเหมือนเช่นที่เคยปฏิบัติมา แต่ต้องเปลี่ยนมาปลูกพืชเพื่อการค้า (Commercial Farming) อย่างแท้จริง

5) การช่วยเหลือและประสานงานระหว่างกัน การประสานงานระหว่างรัฐ อุตสาหกรรม และเกษตรกรจะสามารถลดปัญหาอันอาจเกิดขึ้นได้ เช่น ในการกำหนดวางแผนการผลิตของอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมต้องการตัวเลขหรือข้อมูลเกี่ยวกับทางด้านตลาดทั้งในและต่างประเทศ รัฐบาลมีหน่วยงานในการเก็บรวบรวมข้อมูลเหล่านี้อยู่แล้ว รัฐต้องมีความพร้อมที่จะให้ข้อมูลแก่อุตสาหกรรม และข้อมูลนั้นต้องทันสมัย มีความถูกต้องแน่นอนและเชื่อถือได้ เมื่ออุตสาหกรรมได้ข้อมูลดังกล่าวมาก็จะสามารถกำหนดแผนการผลิต เมื่อกำหนดแผนการผลิตได้ก็จะหารือกับเกษตรกรเพื่อให้เกษตรกรรับรู้จำนวนวัตถุดิบที่ต้องการ เพื่อเกษตรกรจะได้วางแผนการเพาะปลูกของเขาต่อไป เมื่อการประสานงานระหว่างกันดี ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นก็น้อย นอกจากการประสานงานแล้วความช่วยเหลือระหว่างกันก็จะช่วยให้สัมพันธภาพต่อกันดียิ่งขึ้น ในปัจจุบันเป็นที่ทราบดีแล้วว่า เกษตรกรมีฐานะยากจน การค้าและการเพาะปลูกก็ต้องอาศัยเงินทุน ซึ่งโดยมากก็มาจากตลาดนอกระบบ ที่ต้องเสียดอกเบี้ยสูงมากหากอุตสาหกรรมสามารถช่วยเหลือทางการเงิน เช่น ยยาระค่าพืชผลเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ หรือให้เกษตรกรไปปรับปรุงพันธุ์พืชหรือขยายที่เพาะปลูก เป็นต้น ซึ่งในระยะยาวผลดีก็จะตกกับอุตสาหกรรมเอง ทั้งนี้เพราะว่าการปรับปรุงที่เพาะปลูกหรือการค้นหายพันธุ์พืชใหม่ ๆ ที่ให้ผลผลิตต่อไร่สูงจะช่วยแก้ปัญหาในด้านการขาดวัตถุดิบของอุตสาหกรรม

ง. การพัฒนาสหกรณ์การเกษตร สหกรณ์การเกษตรเท่าที่ผ่านมา 64 ปีนั้นยังไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควรเพราะการดำเนินงานที่แล้ว ๆ มามีปัญหาและอุปสรรคมาก แต่อย่างไรก็ตามการพัฒนาสหกรณ์การเกษตรนั้นยังเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องให้ความสนใจ เพราะแนวความคิดในการจัดตั้งสหกรณ์การเกษตรนั้นเป็นสิ่งที่ดีและถูกต้อง หากสหกรณ์การเกษตรสามารถบรรลุถึงวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งสหกรณ์ก็จะมีส่วนช่วยในการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น คนส่วนใหญ่ของประเทศจะมีรายได้เพิ่มขึ้น ดังนั้นการที่จะใช้สหกรณ์การเกษตรเป็นเครื่องมือหนึ่งที่จะช่วยให้การกระจายรายได้ให้มีความเป็นธรรมมากขึ้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานของสหกรณ์การเกษตรสำหรับแนวทางการแก้ไขดำเนินงานของสหกรณ์การเกษตรมีดังต่อไปนี้ .-

1) พัฒนาผู้บริหาร สิ่งสำคัญสิ่งแรกที่จะต้องได้รับการแก้ไขคือผู้บริหาร ผู้บริหารเปรียบเหมือนไข่นกนางเล็ดของสหกรณ์ การที่สหกรณ์ จะก้าวไปทางไหนอย่างไรก็แล้วแต่ขึ้นอยู่กับผู้บริหาร การที่มีผู้บริหารที่มีความรู้และประสบการณ์ทั้งในด้านการค้า ธุรกิจ บริหาร และความรู้เกี่ยวกับเรื่องสหกรณ์ จะสามารถสร้างความเจริญก้าวหน้าแก่สหกรณ์ สร้างสิ่งที่มีประโยชน์แก่สมาชิก ซึ่งจะสามารถทำให้สมาชิกมีความศรัทธา มีความจงรักภักดีต่อสหกรณ์ อ ยากร่วมกิจกรรมกับสหกรณ์ เพราะเห็นคุณค่าและประโยชน์ที่จะได้รับจากสหกรณ์ สิ่งสิ่งที่กล่าวมานี้จะมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการอยู่รอดของสหกรณ์ ในปัจจุบันผู้บริหารที่มีความรู้ในระดับปริญญาตรี ด้านสหกรณ์หรือบริหารธุรกิจมีน้อยมาก ทั้งนี้เพราะมีสาเหตุมาจากสิ่งสูงใจในการทำงาน เพราะเงินเดือนอยู่ในขั้นต่ำ (1,800-4,300 บาท) นอกจากนี้ฐานะการดำเนินงานที่แล้ว ๆ มามีส่วนทำให้ผู้มีความรู้และความสามารถเข้ามาทำงานน้อย ทั้งนี้เพราะว่าผู้ที่มาทำงานต้องการความมั่นคงและความก้าวหน้าในการทำงาน ซึ่งสหกรณ์ยังไม่สามารถให้ได้ ดังนั้นการพัฒนาสิ่งสูงใจจึงเป็นเรื่องที่ต้องทำเป็นอันดับแรก เงินเดือนของผู้บริหารควรจะต้องอยู่ในระดับที่สูงพอที่จะสูงใจผู้มีความรู้และความสามารถเข้ามาช่วยสหกรณ์ ได้ นอกจากนี้พนักงานของสหกรณ์ ต้องได้รับการอบรมอยู่เสมอ และในการอบรมก็ควรเน้นหนักในด้านการบริหาร และธุรกิจการค้า เพราะสหกรณ์ จะต้องเป็นสหกรณ์ที่อยู่ในวงการธุรกิจการค้า ความรู้และความสามารถของเจ้าหน้าที่หรือพนักงานของสหกรณ์ จะมีส่วนอย่างมากที่จะช่วยให้สหกรณ์ มีความเข้มแข็งในวงธุรกิจ เพิ่มอำนาจในการควบคุมวงจรของธุรกิจตั้งแต่การผลิตจนถึงด้านตลาด ซึ่งหากทำได้สมาชิกทุกคนของสหกรณ์ จะได้รับผลประโยชน์จากสหกรณ์ ได้เต็มที่

2) การขยายตัวของสหกรณ์การเกษตร การขยายตัวของสหกรณ์แล้วมารวดเร็วเกินไป โดยมุ่งที่จะให้สหกรณ์ กระจายไปตามพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อสหกรณ์ จะอำนวยความสะดวกประโยชน์แก่สมาชิกซึ่งยังก่อให้เกิดผลเสีย คือ สหกรณ์ที่ถูกตั้งขึ้นโดยภาครัฐจะเป็นผู้จัดตั้ง ไม่ใช่เกิดจากการรวมตัวของสมาชิก ดังนั้นเกษตรกรที่เข้าเป็นสมาชิกจึงหวังเพียงจะได้รับความช่วยเหลือจากรัฐตลอดมาโดยคิดว่าสหกรณ์เป็นของรัฐมิใช่ของพวกเขา ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันจะช่วยเหลือซึ่งกันและกันของสมาชิกในกลุ่มจึงไม่มีและเป็นเหตุทำให้สหกรณ์อ่อนแอ (ซึ่งส่วนหนึ่งก็มีสาเหตุมาจากการขาดผู้บริหารที่ดีด้วย) ดังนั้นในการจัดตั้งสหกรณ์ ครั้งต่อไปให้มีการขอจัดตั้งควรต้องได้รับการพิจารณาอย่างรอบคอบ ไม่ใช่อาศัยหลักการที่จะเปิดสหกรณ์ให้ครบทุกอำเภอ การพิจารณาต้องเน้นในแง่แผนการดำเนินงาน คุณภาพของผู้จัดการเสียใหม่ โดยทำการรวบรวมกิจการของสหกรณ์ และองค์การตลาดเพื่อการเกษตรทุกแห่ง เข้าด้วยกันตั้งเป็นสถาบันเกษตรกรแห่งชาติ ทุกสหกรณ์ ต้องเป็นสมาชิกของสถาบันนี้ และสถาบันนี้จะควบคุมดูแลการดำเนินงานของสหกรณ์ ที่เป็นสมาชิกแนะนำด้านความรู้เทคนิคใหม่ ๆ แก่สหกรณ์ที่เป็นสมาชิก ส่วนในเรื่องการกระจายอำนาจหน้าที่และการบริหารก็เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องมี ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินงาน นอกจากนี้ต้องมีารพิจารณากิจการรวมกิจการระหว่างสหกรณ์ ถ้าสหกรณ์ใดมีความอ่อนแอไม่สามารถดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายได้ ควรจะรวมกับสหกรณ์ ที่มีความเข้มแข็งในการดำเนินงานเพื่อสหกรณ์ ที่เข้มแข็งกว่าสามารถเข้าไปช่วยดำเนินงานของสหกรณ์ ที่อ่อนแอกว่าให้ดีขึ้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการจัดตั้งสหกรณ์

3) การขยายเงินทุนดำเนินงาน สหกรณ์การเกษตรมีแหล่งเงินทุนแต่เพียงแห่งเดียว คือ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ส่วนสหกรณ์การเกษตรในจังหวัดเชียงใหม่ และลำพูนกู้ยืมเงินจากชุมนุมสหกรณ์ธนกิจ จังหวัดเชียงใหม่ เงินที่กู้มาก็จำกัดไม่เพียงพอกับความต้องการของสมาชิก หรือสามารถนำไปขยายกิจการของสหกรณ์ได้ ดังนั้นเรื่องการขยายเงินทุนดำเนินงานในขั้นแรกควรระดมมาจากพวกสมาชิก โดยการชักชวนเกษตรกรมาเป็นสมาชิกมากยิ่งขึ้น เพื่อให้เงินทุนของสหกรณ์ มีมากขึ้น และในขั้นต่อไปก็คือปรับปรุงด้านบริหารและการดำเนินงานของสหกรณ์ให้มีประสิทธิภาพเพื่อสร้างความแข็งแกร่งให้แก่สหกรณ์ และจะทำให้สหกรณ์ สามารถระดมเงินทุนจากแหล่งภายนอกโดยการกู้จากสถาบันการเงินต่าง ๆ ในประเทศ ถ้ากิจการของสหกรณ์ล้มลงและก้าวหน้าโอกาสที่สถาบันการเงินจะปล่อยกู้แก่สหกรณ์ ก็มีมาก นอกจากนี้ถ้าสถาบันเกษตรกรแห่งชาติ

ซึ่งตั้งขึ้นโดยการรวมตัวของทุกสหกรณ์ ถ้าเร็ลก็จะทำให้สหกรณ์แห่งนี้มีอำนาจการขอยืมเงิน หากสหกรณ์แห่งนี้สามารถบริหารกิจการของสหกรณ์ ทั้งประเทศให้มีความก้าวหน้า โอกาสที่จะระดมเงินทุนจากในและต่างประเทศก็มีมาก ดังนั้นการปรับปรุงด้านการบริหารและการรวมตัวของสหกรณ์ ทุกสหกรณ์ เพื่อจัดตั้งสหกรณ์เกษตรกรแห่งชาตินี้จะเป็นส่วนช่วยเพิ่มแหล่งเงินทุนให้แก่สหกรณ์ในระยะยาวได้อีกด้วย

จ. การกระจายอำนาจบริหารสู่ท้องถิ่น การกระจายอำนาจการบริหารสู่รัฐบาลท้องถิ่นนับเป็นสิ่งดี เพราะผู้ที่ดำรงตำแหน่งในหน้าที่บริหารจะสามารถทำงานอย่างมีประสิทธิภาพในการพัฒนาท้องถิ่นของตน แต่สิ่งหนึ่งที่ต้องคำนึงในการกระจายอำนาจบริหารสู่ท้องถิ่นคือ การกระจายอำนาจทางการคลังควบคู่ไปด้วย ทั้งนี้ด้วยเหตุผลสำคัญ 2 ประการคือ .-¹

1) อำนาจการคลังที่รัฐบาลท้องถิ่นแต่ละระดับได้รับนั้นจะเป็นเครื่องขับเคลื่อนผู้บริหารของท้องถิ่นนั้น จะสามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนได้มากน้อยแค่ไหน ถ้าเพียงการกระจายอำนาจการปกครองแต่อย่างเดียวโดยปราศจากอำนาจการคลังที่เพียงพอแล้ว รัฐบาลท้องถิ่นจะไม่สามารถทำอะไรได้มากนัก กล่าวคือมีอำนาจแต่ไม่มีเงินที่จะจัดสรรบริการสาธารณะต่าง ๆ เพื่อประชาชนในท้องถิ่นของตนได้มากนัก ดังนั้นในการกระจายอำนาจการปกครองแก่ท้องถิ่นจึงต้องพิจารณาถึงการกระจายอำนาจทางการคลังแก่ท้องถิ่นควบคู่ไปด้วย

2) อำนาจทางการคลังของแต่ละท้องถิ่นได้รับนั้นจะเป็นเครื่องขับเคลื่อนให้ประชาชนในแต่ละท้องถิ่นนั้นมีอิสระในการตัดสินใจ เลือกผลผลิตบริการสาธารณะต่าง ๆ เพื่อท้องถิ่นของตนอย่างไร ในกรณีที่รัฐบาลท้องถิ่นไม่มีรายได้เป็นของตนเองอย่างเพียงพอแล้ว รัฐบาลท้องถิ่นจะต้องพึ่งเงินช่วยเหลือจากรัฐบาล และก็มีมักจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐบาลเป็นผู้กำหนดให้ทำ ซึ่งเท่ากับว่ารัฐบาลท้องถิ่นนั้นขาดความอิสระในการตัดสินใจ

¹ เกริกเกียรติ พิพัฒน์ เสรีธรรม "วิเคราะห์โครงสร้างรายได้ของรัฐบาลท้องถิ่นในประเทศไทย" วารสารคำศัพท์และบริหารธุรกิจ ปีที่ 7 เล่มที่ 3 เดือนพฤษภาคม - กรกฎาคม พ.ศ. 2521 (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อมรินทร์การพิมพ์) หน้า 377

หากรัฐบาลท้องถิ่นมีอำนาจทั้งทางด้านบริหารและทางการคลังนั้นจะช่วยให้การพัฒนาท้องถิ่นในแต่ละแห่งมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยรัฐบาลแต่ละท้องถิ่นจะมุ่งพัฒนาท้องถิ่นของตน เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความกินดีอยู่ดี เมื่อรัฐบาลท้องถิ่นทุกแห่งมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาท้องถิ่นเช่นเดียวกัน ผลของการพัฒนาในแต่ละท้องถิ่นจะช่วยทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศมีความกินดีอยู่ดี ฐานะและรายได้ของประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศจะดีขึ้น เป็นการลดช่องว่างระหว่างคนในเมืองหลวงกับชนบท นอกจากนี้การให้อำนาจทางการคลังแก่รัฐบาลท้องถิ่นจะมีส่วนช่วยเพิ่มตราสารในตลาดเงินและตลาดทุนตราสารที่จะเพิ่มขึ้นในตลาดเงินคือ ตัวเงินคลังของรัฐบาลท้องถิ่น ซึ่งหากรัฐบาลรับรองตัวดังกล่าว ตัวนั้นจะกลายเป็นตัวขึ้นดี เหมือนตัวเงินคลังที่ออกโดยกระทรวงการคลัง และจะสามารถทำการซื้อขายในตลาดเงินได้ ส่วนตราสารที่จะเพิ่มขึ้นในตลาดทุนคือ พันธบัตรรัฐบาลท้องถิ่น

การพัฒนาตามแนวที่เสนอมานี้หากบรรลุตามเป้าหมาย โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศก็จะเปลี่ยนไปโดยเปลี่ยนจากกสิกรรมมาเป็นทั้งกสิกรรมและอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมแบบเกษตร อุตสาหกรรมจะกระจายไปทั่วทุกภาค ไปสร้างความสำเร็จในแต่ละภาค ประกอบกับการกระจายอำนาจบริหารสู่ท้องถิ่นและระบบสหกรณ์การเกษตรที่ได้รับการปรับปรุงจะสามารถเพิ่มรายได้แก่ชาวชนบทหรือเกษตรกรซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศให้รายได้มากขึ้น เป็นการเพิ่มอำนาจซื้อให้แก่ชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งจะก่อให้เกิดการลงทุน ก่อให้เกิดสถาบันทางธุรกิจเพิ่มขึ้นอีกมากมาย ซึ่งจะเป็นการเพิ่มอุปสงค์และอุปทานของตราสารทั้งที่เป็นระยะสั้นและระยะยาว ก่อให้เกิดการจ้างงานทำให้คนมีรายได้เพิ่ม เมื่อคนมีรายได้เพิ่มก็บริโภคมากขึ้น แต่ก็จะมีเงินส่วนหนึ่งที่เก็บไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของสถาบันการเงินที่จะเข้าไปเก็บรวบรวมเงินของคนเหล่านี้เข้าด้วยกัน เพื่อนำไปปล่อยกู้แก่ธุรกิจที่ต้องการ เป็นการเพิ่มอุปทานของเงินทุนในตลาดเงินในระบบ เมื่อคนส่วนใหญ่มีรายได้เพิ่มสถาบันการเงินทำหน้าที่ด้านระดมเงินทุนอย่างมีประสิทธิภาพ เงินออมของประเทศก็จะสูงขึ้นทำให้สามารถลดการพึ่งพาเงินกู้จากต่างประเทศลง การบริหารเงินทุนของสถาบันการเงินต่าง ๆ หรือการบริหารเศรษฐกิจของประเทศก็ไม่ต้องขึ้นกับภาวะการเงินหรือเศรษฐกิจของต่างประเทศมากนัก

II โครงสร้างทางธุรกิจ ตามที่กล่าวมาแล้วว่าโครงสร้างทางธุรกิจของประเทศไทย นั้นมีลักษณะแบบครอบครัว ธุรกิจโดยมากมีขนาดเล็กและปานกลาง ที่เป็นขนาดใหญ่ก็มีแต่ไม่มากนักเมื่อ เปรียบเทียบกับธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก และในบรรดาธุรกิจขนาดใหญ่ก็เป็นธุรกิจที่มีความ สำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศชาติและเป็นธุรกิจที่เป็นแบบผูกขาดอยู่ในความครอบครองของคนไม่กี่ ตระกูล ธุรกิจของคนในตระกูลเหล่านี้มีแนวโน้มจะขยายใหญ่ขึ้น ขณะเดียวกันธุรกิจประเภทที่ดำเนินการ เกี่ยวกับธุรกิจของคนในตระกูลเหล่านี้มีแต่คงที่หรือเล็กลง ซึ่งก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ตลาดเงินและ ตลาดทุนขาดตราสารที่จะทำการซื้อขายไป ทั้งนี้เนื่องจากธุรกิจขนาดเล็กหรือขนาดปานกลางในสายตา โดยทั่วไปของนักลงทุนจะมองธุรกิจเหล่านี้ในแง่ลบ กล่าวคือจะมองธุรกิจเหล่านี้ว่าไม่มั่นคง แต่หาก เป็นธุรกิจขนาดใหญ่เขาจะมีความมั่นใจและโอกาสเลือกลงทุนในธุรกิจขนาดใหญ่ย่อมจะมีมากกว่าด้วย แต่ในสภาพความเป็นจริงของโครงสร้างธุรกิจในประเทศไทยในปัจจุบัน ธุรกิจขนาดใหญ่มีอยู่ไม่มากนัก และการออกตราสารทางการเงินขยายในตลาดก็ยังไม่ยืมนัก ทั้งนี้เนื่องจากมีอุปสรรคหลายประการ เช่น ประชาชนทั่วไปยังไม่นิยมลงทุนในตราสาร เนื่องจากยังไม่มีความรู้และสภาพกลไกของตลาดยังไม่ ี้อ่อนแอช่วยให้เป็นต้น จึงเป็นเหตุให้ตลาดการเงินของประเทศเราขาดตราสารที่จะซื้อขายในตลาด การเงิน

ในการพัฒนาตลาดการเงินของประเทศไทยให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น สิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง ในการช่วยให้ตลาดการเงินพัฒนามากกว่าที่มีอยู่ในปัจจุบันคือ ต้องพัฒนาด้านอุปสงค์และอุปทานของ ตราสารในด้านอุปทานของตราสารนั้นรัฐคว่าเป็นอย่างยิ่งที่ต้องส่งเสริมให้ธุรกิจมีขนาดใหญ่ขึ้น เมื่อ ธุรกิจมีขนาดใหญ่ขึ้น ความจำเป็นต้องใช้แหล่งเงินทุนภายนอกก็จะมีมากขึ้น เพราะแหล่งเงินทุนภายในที่จะใช้ในการขยายกิจการย่อมมีไม่เพียงพอ จึงจำเป็นต้องหาเงินจากแหล่งภายนอก ซึ่งการหาเงินจาก แหล่งภายนอกจะเป็นวิธีหนึ่งที่เพิ่มตราสารทางการเงินให้กับตลาดทางการเงิน เมื่อธุรกิจมีขนาดใหญ่ ขึ้น ฐานะความมั่นคงโดยทั่วไปแล้วย่อมจะมีมากขึ้น และจะทำให้ผู้ลงทุนมีความมั่นใจในการซื้อตราสาร ของธุรกิจมากยิ่งขึ้น

การที่จะส่งเสริมให้มีธุรกิจขนาดใหญ่เพิ่มขึ้นนั้นวิธีที่ดีที่สุดที่จะช่วยเพิ่มจำนวนธุรกิจขนาดใหญ่ให้มากขึ้นในระยะเวลานั้น คือ การส่งเสริมการจัดตั้งบริษัทให้เป็นในรูปของมหาชน ในปัจจุบันนี้ประเทศไทยเราก็มีพระราชบัญญัติเกี่ยวกับกฎหมายมหาชนออกอยู่แล้ว สำหรับเนื้อหาสาระของโครงสร้างต่าง ๆ แตกต่างจากบริษัทมากพอสมควรในหลักการนั้นจะเห็นได้ว่า บริษัทมหาชนจำกัดจะต้องมีผู้ถือหุ้นตั้งแต่ 100 คนขึ้นไป ลักษณะการถือหุ้นของบริษัทมหาชนจำกัดได้กำหนดไว้ในมาตรา 15 แบ่งพวกผู้ถือหุ้นออกเป็น 2 พวกคือ พวกหนึ่งถือหุ้นไว้ไม่เกิน 0.6% และต้องมีไม่น้อยกว่า 50% ของเงินทุนนั้นก็เรียกว่าผู้ถือหุ้นกลุ่มย่อย ส่วนหุ้นที่เหลือ 50% ผู้ถือหุ้นคนอื่น ๆ จะถือได้คนละไม่เกิน 10% เรียกว่าผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ถ้าจะถืออย่างน้อยต้องมี 5 คน ซึ่งก็หมายความว่าคน ๆ เดียวไม่สามารถเข้าไปผูกขาดได้ ลักษณะเช่นนี้จึงเป็นลักษณะที่แตกต่างจากบริษัทเอกชน นอกจากนั้น 50% ที่ว่า เป็น 0.6% จะต้องเป็นบุคคลธรรมดาเป็นนิติบุคคลไม่ได้

ผลดีของการตั้งบริษัทในรูปของมหาชน ผลดีของการตั้งบริษัทมหาชนมีดังนี้ .-

1) บริษัทมหาชนผู้ถือหุ้นทุกคนในบริษัทมีโอกาสเลือกบุคคลเข้าไปบริหารบริษัทเหมือนกับที่เราเป็นประชาธิปไตย เลือกบุคคลเข้าไปบริหารประเทศ และผู้ถือหุ้นทุกคนไม่ว่าจะเป็นรายใหญ่หรือรายย่อยของบริษัทจะมีสิทธิที่จะส่งคนหรือเลือกคนเข้าไปบริหารบริษัทได้ เช่น สมมติว่ามีผู้ถือหุ้นรายใหญ่รวมกัน 60% ถ้าหากมีการเลือกคณะกรรมการซึ่งมี 5 คนด้วยกัน คนกลุ่มนี้ก็สามารถเลือกกรรมการได้อย่างมาก 3 คน และที่เหลืออีก 40% เลือกได้ 2 คน ผิดกับการบริหารงานของบริษัทเอกชนซึ่งเป็นเรื่องของครอบครัว ผู้ถือหุ้นในบริษัทเอกชนนั้นจะถือหุ้น 40-50% ก็จะสามารถเลือกคนของตนเข้าไปบริหารงานก็สามารถคุมบริษัทได้ทั้งหมด ผู้ถือหุ้นรายย่อยอื่นที่รวมกันอีก 50 หรือ 60% ไม่ค่อยมีความหมายหรือแทบจะไม่มีโอกาสที่จะไปดูแลกิจการของเขา เพียงแต่นั่งฟังรายงานจากบุคคลกลุ่มหนึ่งเท่านั้น

2) ผู้บริหารของบริษัทมหาชนต้องมีหน้าที่รับผิดชอบต่อการดำเนินงานของบริษัท หากกระทำผิดก็มีมาตรการลงโทษ เช่น ชดใช้ค่าเสียหาย เป็นต้น นอกจากนี้หากผู้ถือหุ้นรายใหญ่ไม่ดำเนินการผู้ถือหุ้นรายย่อยก็จะดำเนินการได้ ซึ่งจะเห็นได้ว่าผู้บริหารที่จะมาทำหน้าที่บริหารบริษัทต้องทำงานเพื่อบริษัทหรือประชาชนผู้ถือหุ้น นอกจากนั้นนายทะเบียนก็สามารถที่จะเข้าไปตรวจสอบกิจการเพื่อช่วยดูแลผลประโยชน์ได้ด้วย

3) การเปิดเผยงบการเงินนั้นจะเป็นการเปิดเผยงบการเงินที่มีความละเอียดพอ กับความต้องการของผู้ที่จะลงทุน (ทั้งผู้ลงทุนระยะสั้นและระยะยาว) ทั้งนี้เพราะบริษัทมหาชนเป็น กิจการที่มีขนาดใหญ่จำเป็นต้องระดมทุนจากแหล่งภายนอกของบริษัท และการเปิดเผยงบการเงินของ บริษัทมหาชนจะมีความเชื่อถือได้ดีกว่างบการเงินของธุรกิจแบบครอบครัว ทั้งนี้เพราะบริษัทมหาชน มีผู้ถือหุ้นมาก และผู้ถือหุ้นทั้งหลายก็ต้องการควบคุมผู้บริหาร และงบการเงินก็มีส่วนช่วยในการพิจารณา การดำเนินงานของผู้บริหาร ดังนั้นความถูกต้องของงบการเงินจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับบริษัทมหาชน

4) บริษัทมหาชนจะช่วยกระจายรายได้ไปยังประชาชนมากขึ้น เนื่องจากบริษัทมหาชน เป็นบริษัทที่มีผู้ถือหุ้นมาก ผลกำไรจากการดำเนินงานของบริษัทจะตกแก่ชนกลุ่มมาก ซึ่งเดิมจะตกอยู่กับ คนกลุ่มหนึ่งหรือสองกลุ่มเท่านั้น ดังนั้นการสกัดบริษัทมหาชนจึงเป็นเครื่องมือของรัฐทางหนึ่งที่จะช่วย ให้อำนาจกระจายรายได้เป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

5) บริษัทมหาชนจะช่วยพัฒนาอาชีพบริหารธุรกิจ อาชีพบริหารธุรกิจในปัจจุบันยังไม่ ได้พัฒนาเท่าที่ควร ในปัจจุบันบริษัทส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นแบบครอบครัว การว่าจ้างผู้บริหารที่มีความ สามารถจากภายนอกเข้ามาบริหาร เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงานนั้นกระทำได้ยาก เพราะ ผู้บริหารเหล่านี้เขาไม่ได้มีความรู้สึกว่าเขาเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวนั้นหรือเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มผู้ถือหุ้น การตัดสินใจแก้ปัญหาการงานของเขาก็อาจจะถูกระงับโดยบุคคลที่เป็นเจ้าของเพียงไม่กี่คน ดังนั้นการ พัฒนาผู้บริหารอาชีพในบริษัทเอกชนจึงเป็นสิ่งที่ยากลำบาก ผิดกับการเป็นนักบริหารในบริษัทมหาชน ใน บริษัทมหาชนเขาสามารถบริหารงานได้คล่องตัวยิ่งขึ้น เขาจะมีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของสถาบัน และในระหว่างบริหารงานเขาจะได้รับความรู้ความชำนาญและประสบการณ์เพิ่มขึ้นเป็นการเพิ่ม ทักษะ (Skill) ในการบริหารงานของเขา ดังนั้นบริษัทมหาชนจึงมีส่วนสร้างนักบริหารอาชีพขึ้น ซึ่งหากปราศจากบริษัทมหาชนนักบริหารอาชีพก็ยากที่จะเกิดขึ้น

6) บริษัทมหาชนจะเป็นแหล่งที่รวมของนักบริหารในแต่ละสาขา สำหรับสาขาการ เงินนั้นการที่ได้คนที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาบริหารการเงินของบริษัท จะมีส่วนร่วมพัฒนาตลาด การเงินได้เร็วยิ่งขึ้น ทั้งทางด้าน การเพิ่มอุปสงค์และอุปทานของตราสารที่เป็นทั้งระยะสั้นและระยะยาว

7) บริษัทมหาชนจะส่งเสริมการค้าแบบเสรีมากขึ้น ในปัจจุบันธุรกิจทั้งที่มีขนาดปานกลางและขนาดใหญ่มักจะมีอยู่ในลักษณะมีการผูกขาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศชาติ จะอยู่ในมือของคนไม่กี่ตระกูล และตระกูลเหล่านี้ก็เป็นผู้มีอำนาจทางเศรษฐกิจ การที่จะบังคับให้ธุรกิจของกลุ่มคนเหล่านี้ให้กลายมาเป็นบริษัทมหาชนนั้นคงทำได้ไม่ง่ายนัก แต่ถึงอย่างไรธุรกิจการค้าหรือบริการอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผลกำไรของประชาชน เช่น ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน กิจการฟองซีเอร์ก็ควรบังคับเป็นบริษัทมหาชน ซึ่งรัฐก็กระทำอยู่แล้ว สำหรับธุรกิจอื่นที่รัฐไม่ยักบังคับให้กลายสภาพเป็นบริษัทมหาชน หากมีการผูกขาดทางธุรกิจรัฐก็ควรเร่งส่งเสริมให้มีการจัดตั้งบริษัทมหาชนในธุรกิจประเภทดังกล่าวขึ้น เพื่อทำการแข่งขัน เหตุที่ต้องตั้งบริษัทขึ้นในรูปของมหาชน เพราะว่าบริษัทมหาชนจะเป็นบริษัทที่มีเงินทุนมาก และมีผู้บริหารที่มีความรู้และความสามารถพร้อมที่จะทำธุรกิจแข่งกับกลุ่มที่มีอำนาจผูกขาดทางเศรษฐกิจ ซึ่งมีพร้อมทั้งอำนาจทางการเงินและอำนาจทางการเมือง ซึ่งธุรกิจขนาดเล็กหรือปานกลางไม่อาจทำการแข่งขันได้

ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางธุรกิจแบบครอบครัวมาเป็นบริษัทมหาชนจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพราะบริษัทมหาชนจะช่วยทั้งอุปสงค์และอุปทานของตราสารทางการเงินของบริษัท นอกจากนี้ยังจะช่วยทำลายการผูกขาดทางการค้าลงได้ทางหนึ่ง และลดอิทธิพลของกลุ่มคนดังกล่าวที่มีอำนาจทางเศรษฐกิจในปัจจุบันลงเป็นการช่วยให้รัฐมีความอิสระในการพัฒนาประเทศได้มากกว่าที่อยู่ในปัจจุบัน ซึ่งการพัฒนาประเทศมักจะถูกบีบบังคับจากกลุ่มผู้มีอิทธิพลทางเศรษฐกิจ

III งบการเงิน ในการพัฒนาปัญหาด้านการบัญชี และผู้สอบบัญชีนั้นจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่าย ซึ่งได้แก่ ฝ่ายบริหารของกิจการ ฝ่ายนักบัญชี ฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายผู้สอบบัญชีรับอนุญาต และฝ่ายสมาคมผู้สอบบัญชีจึงจะสามารถบรรลุผลได้

ฝ่ายบริหารของกิจการ ตามกฎหมายแล้วหน้าที่และความรับผิดชอบในการจัดทำบัญชีและงบการเงินเป็นหน้าที่รับผิดชอบของฝ่ายบริหารของกิจการ เช่น ใน ป.พ.พ. มาตรา 1206 ประมวลรัษฎากรก็ได้มีบทบัญญัติตามมาตรา 7 ว่า "บรรดารายการ รายงาน หรือเอกสารอื่น ซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลต้องทำขึ้นนั้น ให้กรรมการหรือผู้เป็นหุ้นส่วนหรือผู้จัดการเป็นผู้ลงลายมือชื่อ" ดังนั้นผู้บริหารหรือผู้จัดการควรจะมีความสำนึกรับผิดชอบต่อการเปิดเผยข้อมูลที่แท้จริงของกิจการในงบการเงินและในปัจจุบันผู้เขียนคิดว่าคงจะไม่ใช่เป็นสิ่งที่ทำได้ง่ายนัก เนื่องจากธุรกิจส่วนใหญ่ยังเป็นแบบครอบครัว แต่ถ้าโครงสร้างธุรกิจได้เปลี่ยนจากธุรกิจแบบครอบครัวเป็นธุรกิจมหาชนที่มีผู้ถือหุ้นมาก โอกาสที่ผู้บริหารจะมีความสำนึกรับผิดชอบต่อการเปิดเผยข้อมูลที่แท้จริงในงบการเงินก็จะมามาก เพราะผู้บริหารที่ถูกต้องเลือกมาบริหารบริษัทต้องมีความรับผิดชอบต่อคนเป็นจำนวนมาก (ผู้ถือหุ้น) ดังนั้นเรื่องราวของธุรกิจที่ดำเนินอยู่จำเป็นต้องเปิดเผยให้ผู้เป็นเจ้าของได้รับรู้ไว้และจากการที่ทำเช่นนี้ย่อมทำให้งบการเงินของบริษัทมหาชนน่าเชื่อถือกว่าบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

ฝ่ายนักบัญชี ความรับผิดชอบในการจัดทำบัญชีและงบการเงินนั้นถึงแม้ว่าจะ เป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหารแต่ก็เป็นเพียงชนิดหนึ่งเท่านั้น การจัดทำบัญชีหรือรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ โดยพฤตินัยแล้วนักบัญชีเป็นผู้จัดทำทั้งสิ้น ดังนั้นนักบัญชีจึงต้องมีความรับผิดชอบในเบื้องต้นที่จะต้องจัดเตรียมข้อมูลที่ถูกต้องและแสดงงบการเงินในรูปแบบและเนื้อหาซึ่งจะทำให้ผู้ใช้งบได้ทราบถึงความ เป็นไปของกิจการได้อย่างถูกต้อง หากมีสิ่งที่ทำให้รูปโฉมของบัญชีต้องเปลี่ยนแปลง นักบัญชีก็ควรใช้ความรู้ความสามารถในวิชาของตนชี้แจงให้เห็นว่าการปฏิบัติดังกล่าว ไม่ถูกต้องตามหลักการหรือวิธีทางบัญชี ซึ่งหากนักบัญชีกระทำตามที่กล่าวมานี้ก็จะมีส่วนช่วยทำให้งบการเงินมีความถูกต้องตามหลักบัญชี และจะมีผลทำให้ราคาตราฐานของงบการเงินดีขึ้นด้วย

ฝ่ายรัฐบาล ในขณะนี้มีกฎหมายควบคุมเกี่ยวกับการบัญชีตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 285 พ.ศ. 2514 ไว้แล้ว ตามประกาศฉบับนี้ได้ให้อำนาจแก่รัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ที่จะกำหนดจำนวนบัญชีที่ธุรกิจแต่ละประเภทต้องจัดทำ แต่มิได้มีการกำหนดมาตรฐานการบัญชีที่ธุรกิจต้องปฏิบัติตามในทางปฏิบัติทางธุรกิจต่างก็พยายามทำตามหลักเกณฑ์ทางบัญชี แต่ข้อมูลที่บันทึกลงไปส่วนใหญ่ยังห่างไกลจากความเป็นจริงและรายการต่าง ๆ ในงบการเงินก็ยังไม่มีความละเอียดพอที่ผู้ลงทุนจะนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการลงทุนได้ ทั้งนี้มีสาเหตุมาจากการหลีกเลี่ยงภาษีซึ่งเป็นสิ่งที่กระทำได้ง่าย

มาตรการในการสกัดเก็บและเจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่จัดเก็บภาษียังมีประสิทธิภาพที่ต่ำ ดังนั้นรัฐบาลจึงควรพิจารณาแก้ไขสิ่งต่อไปนี้คือ .-

- 1) ปรับปรุงสมรรถภาพและวิธีการจัดเก็บภาษีให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น เพราะการจัดเก็บภาษีต้องใช้ข้อมูลพื้นฐานที่กว้างขวางบัญชีเป็นหลักในการประเมินจัดเก็บภาษี เมื่อธุรกิจมีโอกาสหลีกเลี่ยงภาษีได้น้อยลงก็จะมีผลทำให้ข้อมูลที่จะบันทึกในบัญชีใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากขึ้น
- 2) กำหนดมาตรการลงโทษเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีที่ละเลยและทุจริตต่อหน้าที่อย่างรุนแรง เพราะปัจจัยเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ละเลยต่อหน้าที่และทุจริตต่อหน้าที่จะนำไปสู่ความคลาดเคลื่อนของตัวเลขทางบัญชี เมื่อรัฐมีการกำหนดบทลงโทษแล้ว รัฐก็ควรจะมีการตั้งรางวัลให้แก่เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานดีเยี่ยมเพื่อเป็นกำลังใจแก่เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้วยความสุจริต ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้วยความสุจริตมากยิ่งขึ้น
- 3) กำหนดงบประมาณเงินมาตรฐานที่ธุรกิจจะต้องนำเสนอดังกรมสรรพากรในการยื่นภาษีเงินได้ประจำปี รายการต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ใน ฎ.จ.ต.5 (แบบฟอร์มยื่นเสียภาษีเงินได้ประจำปี) ที่ขึ้นอยู่กับบัญชีนั้นมียาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกันกับภาษีอากรอื่นเท่านั้น รายการที่แสดงไว้ในงบกำไรไม่ปรากฏเลย ซึ่งก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้สามารถหลีกเลี่ยงภาษีได้ง่าย รัฐบาลโดยกรมสรรพากรก็ได้พยายามที่จะแก้ปัญหานี้โดยการยกฐานะแบบข้อบังคับที่ต้องแสดงในแบบ ฎ.จ.ต.5 ใหม่ ถ้าหากกระเปาะใหม่ประกาศใช้ผลที่ตามมาคือ งบการเงินจะมีรายการต่าง ๆ แยกออกชัดเจนมากยิ่งขึ้น ไม่คลุมเครือเหมือนที่ใช้ในบัญชี เพราะรายการต่าง ๆ ที่ปรากฏในแบบ ฎ.จ.ต.5 ต้องมีแหล่งที่มาจากงบการเงิน ข้อมูลโดยมากจะมีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นจึงทำให้รายการต่าง ๆ ในงบการเงินมีความชัดเจนมากขึ้น รัฐสามารถใช้ข้อมูลเหล่านี้ไปประเมินตรวจสอบรายได้ของนิติบุคคลที่ต้องเสียภาษีว่ามีความถูกต้องหรือไม่ใกล้เคียงกับที่คิดขึ้นจริงมากน้อยเพียงใด ซึ่งวิธีนี้จะเป็นวิธีหนึ่งซึ่งรัฐสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการเก็บภาษีมากยิ่งขึ้น เมื่อการเก็บภาษีมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โอกาสที่นิติบุคคลจะหลีกเลี่ยงภาษีก็ย่อมมีน้อยลง และจะมีผลทำให้ตัวเลขที่แสดงไว้ในงบการเงินมีความถูกต้องมากยิ่งขึ้น

สำหรับรายละเอียดของรายการต่าง ๆ ในระเบียบข้อบังคับใหม่เมื่อเปรียบเทียบกับระเบียบข้อบังคับที่ใช้อยู่ในบัญชีนั้นดังต่อไปนี้ .-

ระเบียบข้อบังคับเก่า

รายการที่ต้องแสดงไว้ในงบต้นทุนของสินค้า

1. ต้นทุนการผลิต

- (1) วัตถุดิบและสินค้าระหว่างผลิตคงเหลือวันเริ่มรอบระยะเวลาบัญชี
- (2) ซื้อวัตถุดิบ
- (3) ค่าจ้างการผลิต
- (4) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการผลิต
- รวม
- (5) หัก วัตถุดิบและสินค้าระหว่างผลิตคงเหลือวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี
- (6) ต้นทุนการผลิต

ระเบียบข้อบังคับใหม่

รายการที่ต้องแสดงไว้ในงบต้นทุนของสินค้า

1. ต้นทุนการผลิต

- (1) วัตถุดิบ วัสดุคงเหลือเริ่มรอบระยะเวลาบัญชี
- (2) ซื้อวัตถุดิบหรือวัสดุ
- (3) ค่าภาษีอากรขาเข้า
- (4) ค่าระวาง ค่าขนส่ง
- (5) ค่าใช้จ่ายในการซื้อ วัตถุดิบหรือวัสดุ
- รวม
- (6) หัก วัตถุดิบ วัสดุคงเหลือวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี
- (7) ต้นทุนวัตถุดิบ วัสดุไ้ไป
- (8) บวก งานระหว่างทำหรือสินค้าระหว่างผลิตคงเหลือวันเริ่มรอบระยะเวลาบัญชี
- (9) ค่าจ้างแรงงาน
- (10) ค่าเชื้อเพลิงหรือพลังงาน
- (11) เงินเดือน ค่าจ้างฝ่ายโรงงาน
- (12) ค่าภาษีน้ะบรรจุ ค่าสีห่อ
- (13) ค่าใช้จ่ายโรงงาน

2. ต้นทุนสินค้าที่ขาย

- (1) สินค้าคงเหลือวัน เริ่มรอบระยะเวลาบัญชี
- (2) ซื้อสินค้าและหรือต้นทุนการผลิต
- (3) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการซื้อสินค้า
- (4) รวม
- (5) สินค้าคงเหลือวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี
- (6) ต้นทุนขาย (4-5)

(14) ค่าสิทธิจ่าย

(15) ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร

(16) ค่าเสื่อมราคาโรงงาน

(17) หัก งานระหว่างทำหรือสินค้าระหว่างผลิตคงเหลือวันสุดท้าย
ของรอบระยะเวลาบัญชี

(18) ต้นทุนการผลิต

2. ต้นทุนสินค้าที่ขาย

- (1) สินค้าคงเหลือวัน เริ่มรอบระยะเวลาบัญชี
- (2) บวก ซื้อสินค้า
- (3) ต้นทุนการผลิต
- (4) ค่าภาษีอากรขาเข้า
- (5) ค่าระวาง ค่าขนส่ง
- (6) ค่าประกันภัย
- (7) ค่าใช้จ่ายในการซื้อสินค้า
- (8) ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ
- (9) รวมรายการ (2-8)
- (10) หัก สินค้าคงเหลือวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี
- (11) ต้นทุนการขาย

รายการที่แสดงไว้ในงบกำไรขาดทุน

1. รายได้จากการขายสินค้าหรือจากการประกอบกิจการ
2. ต้นทุนสินค้าที่ขาย
3. กำไรขั้นต้น (1-2)
4. รายจ่ายเกี่ยวกับกิจการ
  - (1) เงินเดือนและค่าจ้าง
  - (2) ค่าพาหนะ
  - (3) กองทุนสำรองเลี้ยงชีพที่จ่ายสมทบ
  - (4) ค่านายหน้า
  - (5) ค่าไปรษณียากร โทรเลข โทรศัพท์
  - (6) ค่าโฆษณา
  - (7) ค่ารับรอง
  - (8) ดอกเบี้ย
  - (9) ค่าประกันภัย
  - (10) ค่าภาษีอากร (ไม่รวมภาษีเงินได้บุคคล)

รายการที่แสดงไว้ในงบกำไรขาดทุน

1. รายได้ .-
  - (1) รายได้หรือรายรับที่ต้องเสียภาษีการค้า
  - (2) รายได้จากการขายสินค้าหรือจากการประกอบกิจการที่ไม่ต้องเสียภาษีการค้า
2. ต้นทุนขาย
3. กำไรขั้นต้น (1-2)
4. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน
  - (1) เงินเดือน
  - (2) กองทุนสำรองเลี้ยงชีพที่จ่ายสมทบ
  - (3) ค่าพาหนะ ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ค่าที่พัก
  - (4) ค่าเช่า
  - (5) ค่าประกันภัย
  - (6) ค่าซ่อมแซม
  - (7) ดอกเบี้ยจ่าย
  - (8) ค่าไฟฟ้า ประปา
  - (9) ค่ารับรอง
  - (10) ค่านายหน้า ค่าโฆษณา ค่าส่งเสริมการขาย

- (11) หนี้สูญ
- (12) ค่าเช่า
- (13) ค่าไฟฟ้า น้ำประปา
- (14) ค่าซ่อมแซม
- (15) ค่าเสื่อมราคา
- (16) ค่าการกักตุนสำรองที่ไม่เกินร้อยละ 1 ของกำไรสุทธิ
- (17) ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ
- (18) รวม (1 ถึง 17)

- 5. รายได้จากการดำเนินงาน { 3-4 (18) }
- 6. รายจ่ายที่ไม่ถือเป็นรายจ่ายที่เกิดจากการดำเนินงาน
- 7. รายได้ที่ไม่เกี่ยวกับการขายหรือการประกอบกิจการโดยตรง
- 8. รายได้ก่อนหักภาษี (5 + 7 - 6)
- 9. ภาษีรายได้
- 10. รายได้สุทธิ

- (11) ค่าภาษีอากร
- (12) ค่าสอบบัญชี
- (13) ค่าการกักตุนสำรอง
- (14) ค่าสิทธิ
- (15) ค่าปรึกษาแนะนำในเชิงจัดการและเทคนิค
- (16) หนี้สูญ
- (17) ค่าสิทธิหรือค่าเสื่อมราคาทรัพย์สิน
- (18) อื่น ๆ
- (19) รวม (1 ถึง 18)

- 5. รายได้จากการดำเนินงาน { 3-4 (19) }
- 6. รายจ่ายที่ไม่ถือเป็นรายจ่ายที่เกิดจากการดำเนินงาน
- 7. รายได้ที่ไม่เกี่ยวกับการขายหรือการประกอบกิจการโดยตรง
- 8. รายได้ก่อนเสียภาษี (5 + 7 - 6)
- 9. ภาษีรายได้
- 10. รายได้สุทธิ

รายการที่ต้องแสดงไว้ในงบดุล

ไม่มี

รายการที่ต้องแสดงไว้ในงบดุล

สินทรัพย์

1. เงินสด
2. เงินฝากธนาคาร
3. ตัวเงินรับ
4. ลูกหนี้การค้า
5. เงินทดลองและเงินให้กู้ยืม
  - 5.1 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล
  - 5.2 กรรมการ หุ้นส่วน ผู้ถือหุ้น
  - 5.3 บุคคลอื่น ๆ
6. วัสดุดิบ
  - 6.1 งานระหว่างทำ
  - 6.2 สินค้าระหว่างผลิต
  - 6.3 สินค้าคงเหลือ
7. เงินลงทุน
  - 7.1 เงินลงทุนในหลักทรัพย์
  - 7.2 เงินลงทุนในกิจการอื่น
8. ที่ดิน
9. อาคาร

- 9.1 อาคารซึ่งหักค่าเสื่อมราคา
- 9.2 อาคารซึ่งตั้งจำหน่ายตามสิทธิ์อื่น
10. ทรัพย์สินซึ่งหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมแล้ว
11. สิทธิทรัพย์สิน
12. รวมสินทรัพย์ทั้งหมด

หนี้สินและทุน

1. เงินเบิกเกินบัญชี
2. ตัวเงินจ่าย
3. เจ้าหนี้การค้า
4. เจ้าหนี้และเงินกู้ยืม
  - 4.1 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล
  - 4.2 บุคคลอื่น
5. หนี้สินอื่น
6. ทุนจดทะเบียน...หุ้น ๆ ละ .....บาท รวม.....
7. ทุนชำระแล้ว
8. ทุนสำรองตามกฎหมาย
9. ทุนสำรองอื่นที่เกินจากกำไรสะสมหรือกำไรสุทธิ
10. กำไรสะสม
11. รวมหนี้สินและทุน

จากการเปรียบเทียบระเบียบข้อบังคับ (ภ.จ.ต.5) ที่ใช้กันในปัจจุบันกับระเบียบข้อบังคับที่จะประกาศใช้ในอนาคตอันใกล้จะเห็นได้ว่ากฎระเบียบข้อบังคับใหม่ที่จะประกาศใช้จะทำให้นิติบุคคลจำต้องเปิดเผยรายละเอียดของข้อมูลในงบการเงินมากยิ่งขึ้น ในแบบ ภ.จ.ต.5 ใหม่ ที่ต้องแสดงตัวเลขของรายการต่าง ๆ เปรียบเทียบให้เห็น 2 ปี คือปีก่อนกับปีปัจจุบัน ซึ่งนับเป็นประโยชน์ต่อรัฐในการประเมินภาษี วิธีนี้น่าจะนับได้ว่าเป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้ตัวเลขในงบการเงินน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น และหากได้รับความร่วมมือจากฝ่ายอื่น เช่น เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน ผู้สอบบัญชี ผู้ทำบัญชี เป็นต้น ที่ต่างฝ่ายต่างก็ปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างดีที่สุดแล้วก็พอเชื่อได้ว่าตัวเลขในงบการเงินน่าจะเป็นตัวเลขที่ใกล้เคียงความจริง ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ นอกจากนี้รัฐควรออกกฎหมายบังคับให้นิติบุคคลแสดงงบการเงินเปรียบเทียบอย่างน้อยที่สุด 2 ปีต่อสาธารณชนทั้งนี้เพื่อให้ผู้ใช้ข้อมูลสามารถเปรียบเทียบฐานะความมั่นคง การดำเนินงาน และการเงินของนิติบุคคลในรอบปีที่ผ่านมากับปีก่อนได้ ซึ่งนับว่าเป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ของนิติบุคคลตลอดจนผู้ที่คิดลงทุนในหลักทรัพย์ทั้งที่เป็นระยะสั้นและระยะยาวในธุรกิจของนิติบุคคลไม่ใช่น้อย

ฝ่ายผู้สอบบัญชีรับอนุญาต ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญมากต่อผู้ใช้งบการเงิน เพราะผู้สอบบัญชีรับอนุญาตเป็นผู้ที่เซ็นรับรองงบการเงิน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงบการเงิน แต่ในปัจจุบันตามที่เคยกล่าวมาแล้วว่าธุรกิจเกือบทั้งหมดเป็นธุรกิจแบบครอบครัวจำนวนผู้ถือหุ้นมีน้อย และประกอบกับขนาดของธุรกิจก็มีลักษณะเล็กและปานกลาง ธุรกิจจึงไม่มีใครให้ความสนใจที่จะใช้บัญชีในการควบคุมหรือใช้ในการบริหารของกิจการมากนัก ดังนั้นผู้สอบบัญชีส่วนมากจึงมิได้มีการตรวจสอบตามมาตรฐานการสอบบัญชี หากแต่กระทำเพียงตรวจสอบเล็ก ๆ น้อย ๆ แล้วก็ลงชื่อรับรองงบการเงินเพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อเสนอต่อกรมสรรพากรและกรมทะเบียนการค้า แม้แต่สำนักงานรับตรวจสอบบัญชีใหญ่ ๆ บางแห่งก็ยังมีการปล่อยมือเกี่ยวกับลูกค้ายาก ซึ่งมีผลทำให้การรายงานการสอบบัญชีของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตขาดความเชื่อถือ

สำหรับแนวทางแก้ไขปัญหาก็เกี่ยวกับผู้สอบบัญชีรับอนุญาตให้ปฏิบัติหน้าที่ของตนด้วยความซื่อสัตย์และปฏิบัติตามจรรยาบรรณของผู้สอบบัญชีที่ตนมีอยู่วิธีหนึ่งที่ผู้เขียนคิดว่าคงจะเป็นวิธีที่ดีที่สุด วิธีนั้นก็คือ ให้ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายของบุคคลที่ 3 (บุคคลที่อ้าง) อันเกิดจากการใช้งบการเงินที่ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตเป็นคนรับรอง รัฐควรจะให้สิทธิแก่ผู้

เสียหายที่อ้างงบการเงินโดยให้ เขา เหล่านั้นสามารถฟ้องผู้ลอบบัญชีได้ทั้งทางแพ่งและอาญา โดยทางแพ่ง เรียกร้องค่าเสียหายที่ตนได้รับกับทางอาญาฟ้องในฐานะที่ตนถูกหลอกลวง วิธีนี้อาจจะเป็นวิธีที่รุนแรงเกินไปในสายตาของผู้ลอบบัญชีรับอนุญาต แต่ถ้าต้องการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับทางบัญชีที่จริงจังแล้ว วิธีนี้จะเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด เมื่อผู้ลอบบัญชีต้องรับผิดชอบต่อบุคคลที่ 3 ก็จะทำให้ผู้ลอบบัญชีรับอนุญาตต้องทำหน้าที่ของตนอย่างระมัดระวัง และต้องทำอะไรอย่างรอบคอบและตรงตามมารยาทและจรรยาบรรณของผู้ลอบบัญชี ซึ่งจะยังผลให้ตัวเลขต่าง ๆ ในงบดุลน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น และเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป

ฝ่ายสมาคมผู้ลอบบัญชีรับอนุญาต สมาคมผู้ลอบบัญชีรับอนุญาตควรจะมีอิทธิพลที่จะบีบบังคับให้ผู้ลอบบัญชีรับอนุญาตได้ปฏิบัติตามมาตรฐานของการลอบบัญชีที่แท้จริง ทั้งนี้เพื่อเป็นการช่วยยกระดับมาตรฐานและคุณภาพของงบการเงินของประเทศไทยให้เข้าอยู่ในระดับมาตรฐานสากล ดังนั้นสมาคมควรจะมีบทบาทในด้านต่อไปนี้ .-

- 1) ควบคุมมารยาทของผู้ลอบบัญชี โดยให้ผู้ลอบบัญชีรับอนุญาตทุกคนต้องเป็นสมาชิกเพื่อที่สมาคมจะได้ควบคุมการทำงานของผู้ลอบบัญชีอย่างใกล้ชิด หากปรากฏเมื่อใดที่สมาชิกปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อกฎระเบียบของสมาคมให้สมาคมมีสิทธิขับออกจากสมาชิก หรือสั่งพักหรือถอนใบอนุญาต
- 2) ควบคุมมารยาทในการลอบบัญชีโดยให้ความร่วมมือและประสานงานอย่างใกล้ชิดระหว่างผู้ลอบบัญชีด้วยกัน เพื่อจะได้แลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นระหว่างกัน และนำแนวทางที่ดีไปปรับปรุงในวิชาชีพต่อไป
- 3) รวบรวมอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ลอบบัญชีรับอนุญาตที่ประสบอยู่ในการปฏิบัติหน้าที่แล้ว เสนอให้รัฐแก้ไขต่อไป ทั้งนี้เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ในครั้งต่อไปเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จากที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่า การพัฒนาบัญชีด้านงบการเงินนั้นจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างฝ่ายบริหารของกิจการ นักบัญชี รัฐบาล ผู้ลอบบัญชีรับอนุญาต สมาคมผู้ลอบบัญชีรับอนุญาต และเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติในการเก็บภาษี ทั้งนี้เพื่อวัตถุประสงค์ที่สำคัญ คือ ต้องการให้งบทางบัญชีมีมาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับแก่คนทั่วไป และเพื่อรับกับแผนการพัฒนาตลาดเงินแบบ

Open Market และตลาดทุนด้วย เพราะการลงทุนทั้งตลาดเงินและตลาดทุนแบบซื้อขายตราสาร หรือหลักทรัพย์ สิ่งที่สำคัญต่อการตัดสินใจการลงทุนคือ ผู้ลงทุนต้องทราบถึงฐานะการเงิน ฐานะการดำเนินงาน (ซึ่งสามารถดูได้จากงบการเงิน) และแนวโน้มในอนาคตของอุตสาหกรรมที่จะไปลงทุน ดังนั้นงบการเงินจึงนับว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาตลาดเงิน

IV การส่งเสริมธุรกิจหาแหล่งเงินทุนจากตลาดในระบบ ในปัจจุบันโครงสร้างทางธุรกิจของประเทศไทยนั้นยังเป็นโครงสร้างธุรกิจแบบครอบครัว ดังนั้นธุรกิจโดยมากจะมีขนาดเล็กและขนาดกลาง การหาเงินทุนหมุนเวียนของธุรกิจเหล่านี้จำเป็นต้องอาศัยตลาดเงินนอกระบบ และจากการที่ธุรกิจเหล่านี้หาเงินทุนจากนอกระบบมีส่วนช่วยเพิ่มอุปสงค์ของเงินทุนในตลาดเงินนอกระบบอีกทั้งในตลาดนี้มีการเล่นอัตราผลตอบแทนในอัตราที่สูง ในขณะที่ผู้มีเงินเหลือสามารถลงทุนในตลาดเงินในระบบในอัตราที่ให้ผลตอบแทนสูงสุดเพียงร้อยละ 15 โดยการซื้อตั๋วสัญญาใช้เงินของบริษัทเงินทุน เมื่ออัตราผลตอบแทนในตลาดเงินนอกระบบมีสูงกว่า การเคลื่อนย้ายเงินทุนจากตลาดเงินในระบบสู่ตลาดเงินนอกระบบ โดยผู้ลงทุนที่ชอบความเสี่ยงและต้องการผลตอบแทนสูงจะเกิดขึ้น และจะทำให้ปริมาณเงินในตลาดเงินนอกระบบมีปริมาณมากขึ้น ถึงแม้ว่าปริมาณเงินในตลาดเงินนอกระบบในปัจจุบันจะไม่มีตัวเลขบอกปริมาณก็ตาม แต่ก็พอจะคาดได้ว่าจะต้องมีเป็นจำนวนมาก ค่าของมันก็คงพอ ๆ กับตลาดเงินในระบบ หากสภาพการณ์ยังเป็นเช่นนี้ตลาดเงินในระบบก็ยากที่จะพัฒนาให้ก้าวหน้าได้

การที่จะพัฒนาตลาดเงินในระบบนั้นสิ่งที่จะต้องทำคือ ลดบทบาทของตลาดเงินนอกระบบลง การที่จะลดบทบาทหรือขนาดของตลาดเงินนอกระบบลงนั้นต้องทำให้อุปสงค์เงินทุนในตลาดนี้ลดลงก่อน เมื่ออุปสงค์ของเงินทุนลดลงอุปทานก็จะลดตาม และเงินจากตลาดเงินนอกระบบจะไหลกลับเข้าสู่ตลาดเงินในระบบ แต่การที่จะลดอุปสงค์ของเงินทุนในตลาดเงินนอกระบบนั้นต้องขึ้นอยู่กับความพร้อมของแหล่งเงินทุนในตลาดเงินในระบบที่จะสนองความต้องการด้านเงินทุนของธุรกิจเหล่านั้น ถ้าโครงสร้างของตลาดเงินในระบบยังไม่มีเปลี่ยนแปลง กล่าวคือการปล่อยกู้ของธนาคารพาณิชย์ และบริษัทเงินทุนยังมีลักษณะเช่นเดิม คือปล่อยกู้แก่ธุรกิจในเครือหรือปล่อยกู้แก่ธุรกิจที่มีขนาดใหญ่ และ छो่เสี่ยงดีหรือธุรกิจที่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันวงเงินกู้แล้ว ธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลางก็ยากที่จะเข้าถึง แหล่งเงินทุนในตลาดเงินในระบบได้ อุปสงค์ของเงินทุนในตลาดเงินนอก

ระบบก็จะไม่สามารถลดลงถ้ารูปการณ์ยังคงเป็นเช่นนี้ แต่อย่างไรก็ตามเพื่อที่จะให้ธุรกิจได้เข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบและเพื่อที่จะลดอุปสงค์ของเงินทุนในตลาดเงินนอกระบบลง โครงสร้างในตลาดเงินในระบบควรมีการพัฒนาดังต่อไปนี้

ก. พัฒนาแหล่งเงินทุนใหม่ การพัฒนาแหล่งเงินทุนใหม่นั้น วิธีที่ดีและมีส่วนช่วยให้ตลาดเงินพัฒนาในอนาคตคือ การพัฒนาตลาดเงินระบบ Open Market ระบบ Open Market นั้นเป็นระบบที่มีผู้ค้าหลักทรัพย์ (Dealers) และนายหน้าค้าหลักทรัพย์ (Brokers) หรือสถาบันส่วนลด (Discount House) ทำหน้าที่เป็นตัวกลางเชื่อมระหว่างผู้ซื้อตราสาร (ผู้ให้กู้) กับผู้ขายตราสาร (ผู้กู้) เพื่อให้การซื้อขาย (การกู้ยืม) เกิดขึ้น

รายได้ของสถาบันที่ทำหน้าที่เป็นตัวกลางเหล่านี้เกิดขึ้นจากช่องว่างต่างของราคาซื้อกับราคาขาย หรือค่าบริการในการพาผู้ซื้อหรือผู้ขายมาพบกันโดยคิดค่าบริการในอัตราที่ต่ำโดยคิดจากยอดมูลค่าที่ซื้อขายกัน ซึ่งเป็นระบบที่แตกต่างจากระบบธนาคาร (Banking System) ในระบบธนาคาร ธนาคารพาณิชย์จะทำหน้าที่รวบรวมเงินออมที่อยู่กระจัดกระจายเข้าด้วยกัน แล้วทำการจัดสรรเงินทุนแก่ภาคเศรษฐกิจต่าง ๆ ที่ธนาคารเห็นสมควร รายได้ของธนาคารพาณิชย์มาจากดอกเบี้ยที่ให้กู้หักด้วยค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งหมด เช่น ดอกเบี้ยเงินฝาก ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน เป็นต้น และเช่นเดียวกันบริษัทเงินทุนก็ทำหน้าที่เหมือนธนาคารพาณิชย์ รายได้ของบริษัทเงินทุนก็มีที่มาเช่นเดียวกับของธนาคารพาณิชย์

ดังนั้นตลาดเงินระบบ Open Market จึงเป็นระบบในตลาดเงินอีกระบบหนึ่ง ที่แตกต่างจากระบบธนาคาร แต่ก็ทำหน้าที่ในการระดมเงินออม และจัดสรรเงินออมเหมือนกัน จึงสมควรที่จะพัฒนาระบบนี้ให้ก้าวหน้า การพัฒนาตลาดระบบ Open Market นั้นกระทำดังนี้

1) กระตุ้นให้ธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็กสร้างหรือเพิ่มปริมาณของตราสารเพื่อที่จะให้ตลาดมีสินค้ามากขึ้น และในขณะเดียวกันก็กระตุ้นให้มีการลงทุนจากเงินที่เหลือใช้โดยการซื้อตราสารในตลาดเงิน ทั้งนี้เพื่อสร้างอุปสงค์และอุปทานในตลาดเงิน

2) ตราสารที่จะทำการซื้อขายควรจะเป็นตราสารที่เกิดจากการค้า (Trade Bills) นอกจากนี้ก็มีตั๋วเงินที่ธนาคารเป็นผู้รับรองตัว (Banker Acceptances) ตัวประเภทนี้จะเป็นตัวขั้นดี และตัว C D ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีตัวประเภทนี้ แต่ก็ควรส่งเสริมให้มีเพราะตัวประเภทนี้

ถือว่าเป็นตัวขึ้นดีประเภทหนึ่ง ถ้าตัว B A และ C D ดังกล่าวเป็นที่นิยมแพร่หลายก็จะมีส่วนช่วย ให้มีตราสารที่มีคุณสมบัติดีจำหน่ายในตลาดมาก โอกาสที่ตลาดเงินจะพัฒนาต่อไปก็มีมากขึ้น

3) สร้างตลาดรองสำหรับตราสาร เมื่อธุรกิจต่าง ๆ มีการออกตราสารมากขึ้นจะทำให้ปริมาณของตราสารในตลาดปฐมนี้อาจมีมากขึ้น ซึ่งมีส่วนช่วยให้ตลาดปฐมนี้ออกหน้า แต่ ความก้าวหน้าของตลาดปฐมนี้อาจหยุดชะงักลง หากในตลาดเงินไม่มีตลาดรองทำหน้าที่รับซื้อขายตราสาร เมื่อไม่มีตลาดรอง สภาพคล่องของการถือตราสารก็ไม่มี ซึ่งจะมีผลทำให้คนไม่นิยมถือตราสาร ดังนั้นการพัฒนาตลาดรองต้องทำควบคู่ไปกับการพัฒนาตลาดปฐมนี้อีก

4) วงเงินซื้อขายตัวไม่ควรกำหนดวงเงินซื้อขายขั้นต่ำในปริมาณที่สูงมากนัก ทั้งนี้เพราะการค้ำในในประเทศไทยเราส่วนมากเป็นการค้ำในระดับที่มีวงเงินไม่มากนัก เพราะ เหตุที่ธุรกิจส่วนใหญ่ของประเทศยังมีขนาดเล็กและปานกลาง ซึ่งผิดกับธุรกิจของประเทศที่เจริญแล้ว เช่น สหรัฐอเมริกา ธุรกิจโดยมากเป็นขนาดใหญ่และมีผลทำให้ปริมาณการค้ำใหญ่ตามไปด้วย การ ซื้อขายตัวเงินแต่ละฉบับจึงมีวงเงินที่สูงเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศเรา และโดยปกติแล้วผู้ที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายตัวนิยมนที่จะรับซื้อตัวเงินที่มีมูลค่ามาก ๆ ทั้งนี้เนื่องจากต้นทุนต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการซื้อ เช่น ค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลของบริษัทที่จะลงทุน ค่าใช้จ่ายในการวิเคราะห์ เป็นต้น จะ อยู่ในอัตราที่ต่ำกว่าวงเงินของตัวที่จะซื้อขายมีมูลค่าสูง ดังนั้นสถาบันต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะ สถาบันที่ทำหน้าที่ซื้อลดตัวเงินจะนิยมตัวเงินที่มีมูลค่าสูง ๆ แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าหากตัวเงินที่ซื้อขาย เป็นตัวเงินประเภทขึ้นดี เช่น ตัว BA หรือตัวที่มีสถาบันที่มั่นคงรับรองการจ่าย เป็นต้น ต้นทุนการ ซื้อจะมีไม่มากนัก ถึงแม้ว่ามูลค่าของตัวจะมีมากหรือน้อยก็ตาม ทั้งนี้เพราะการวิเคราะห์นั้นเกือบ จะไม่จำเป็นเลย เมื่อผู้จ่ายไม่จ่ายเงินก็มีผู้ค้ำประกันที่ระบุไว้ในตัวจ่ายแทนอยู่แล้ว ดังนั้นประเทศไทยควรจะมีสถาบันประกันสินเชื่อที่ทำหน้าที่ค้ำประกันการจ่ายเงินตามตัวเงินหรือตามเงินกู้ เพื่อจะ ได้มีส่วนสร้างตัวที่มีคุณภาพในตลาดให้เพิ่มมากขึ้น

5) สร้างสถาบันประกันสินเชื่อ ถึงเวลาแล้วที่ประเทศไทยควรมีสถาบันประกันสินเชื่อ เพื่อทำหน้าที่ประกันเงินกู้ต่าง ๆ แก่ธุรกิจที่ขาดหลักทรัพย์ในการค้ำประกันเงินกู้ เมื่อ มีสถาบันประกันสินเชื่อเข้ามาทำหน้าที่ค้ำประกันให้ ความเสี่ยงภัยของผู้ให้กู้ก็มีน้อยลง และสถาบัน การเงินต่าง ๆ ก็มีความยินดีที่จะปล่อยกู้แก่ธุรกิจเหล่านี้มากขึ้น เป็นการเปิดประตูให้ธุรกิจต่าง ๆ รวมทั้งธุรกิจขนาดเล็กสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบได้

สำหรับลักษณะโครงสร้างทั่ว ๆ ไปของสถาบันประกันสินเชื่อ นั้น จะยกตัวอย่างโครงสร้างสถาบันประกันสินเชื่อของประเทศเกาหลี ซึ่งมีชื่อเรียกว่า Korea Credit Guarantee Fund (KCGF) ขึ้นมาพิจารณาเพื่อเป็นแนวทางการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งสถาบันสินเชื่อในประเทศไทยต่อไป สำหรับวัตถุประสงค์และการดำเนินงานของ KCGF มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ .-

วัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง KCGF KCGF ถูกจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำหน้าที่เป็นนายประกันเงินกู้ประเภทต่าง ๆ ให้แก่ธุรกิจที่ขาดแคลนหลักทรัพย์ค้ำประกันเพื่อส่งเสริมให้การขยายสินเชื่อให้แก่ธุรกิจมากขึ้น

แหล่งเงินทุนของ KCGF จะประกอบด้วยเงินทุนจากรัฐบาลและเงินลุ่มทบจากธนาคารต่าง ๆ โดยทุกสิ้นเดือนธนาคารต่าง ๆ จะจ่ายเงินลุ่มทบเข้ากองทุนร้อยละ 0.5 ของยอดเงินกู้ที่ตนปล่อยไป

หน้าที่ของ KCGF

- (1) เป็นนายประกันเงินกู้ประเภทต่าง ๆ จากธนาคารและสถาบันการเงินให้ลูกค้าที่น่าเชื่อถือ ซึ่งประกอบธุรกิจตั้งแต่ขนาดย่อมจนถึงขนาดใหญ่ในวงเงินไม่เกิน 15 เท่าของเงินทุนของ KCGF
- (2) ศึกษาและวิเคราะห์โครงการเงินกู้
- (3) ให้ความช่วยเหลือแก่ลูกค้าในด้าน การแก้ปัญหาการบริหารงานต่าง ๆ ในสาขาการเงิน การผลิต การตลาด การบุคคล และประติษฐกรรมด้านเทคนิคต่าง ๆ

เงื่อนไขการประกันเงินกู้ของ KCGF

- (1) ประเภทของธุรกิจที่อยู่ในข่ายที่จะได้รับบริการด้านการประกันเงินกู้แบบ KCGF ได้แก่ เหมืองแร่ อุตสาหกรรม ไฟฟ้าและแก๊ส ก่อสร้าง การค้าส่ง ค้าปลีก การขนส่ง และสาขาบริการ ได้แก่ คัดส่งสินค้า บริการด้านเทคนิค การออกแบบ ท่องเที่ยว รักษาพยาบาล และการซ่อมแซมโดยมีข้อแม้ว่ายอดการประกันเงินกู้สำหรับธุรกิจในครัวเรือนหรือธุรกิจขนาดย่อมและขนาดกลางจะต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40 ของวงเงินประกันทั้งสิ้น

(2) ประเภทของการเป็นนายประกันที่จะดำเนินการโดย KCGF

มีอยู่ 7 ประเภทคือ .-

(2.1) ประกันเงินกู้ (Guarantee for Loan) KCGF

จะเข้าไปค้ำประกันเงินที่ธุรกิจกู้ให้

(2.2) Guarantee for Payment of Bank เมื่อธุรกิจ

ต้องการให้ธนาคารค้ำประกันการชำระเงินของตน KCGF สามารถให้บริการด้านการค้ำประกัน แก่ธนาคารอีกทอดหนึ่ง

(2.3) รับประกันเงินกู้ที่ออกโดยบริษัทต่าง ๆ (Guarantee for Bonds)

(2.4) รับประกันการชำระภาษี (Guarantee for Tax

Payments) KCGF สามารถให้บริการด้านการรับประกันการชำระภาษีต่าง ๆ เช่น บริษัทหนึ่งนำ วัตถุดิบเข้ามาจากต่างประเทศเพื่อผลิตสินค้าออกตามระเบียบวัตถุดิบนั้นจะได้รับยกเว้นภาษี แต่ใน ทางปฏิบัติบริษัทจะต้องเสียภาษีนำเข้าไว้ก่อน หลังจากผลิตสินค้าและส่งออกเรียบร้อยแล้วจึงจะ เรียกเงินคืนจากศุลกากรได้ เพื่อให้ความสะดวกแก่บริษัทนั้น KCGF จึงให้บริการด้านการประกัน การชำระภาษีโดยการออก Letter of Guarantee ให้โดยที่บริษัทนั้นไม่ต้องจ่ายเงินค่าภาษี แต่จะจ่ายเพียงค่าประกันให้แก่ KCGF ร้อยละ 1 ของมูลค่าภาษีนำเข้าที่ศุลกากรประเมินไว้ วิธี นี้ นับว่าเป็นประโยชน์แก่บริษัทที่ผลิตสินค้าส่งออกอย่างมากและจะเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมต้น การส่งออก

(2.5) รับประกันตั๋วเงิน (Guarantee for Bills)

(2.6) รับประกันเงินกู้ที่ให้ออกโดยสถาบันการเงินอื่น ๆ ที่มิใช่ธนาคาร (Guarantee for Loan of Non-Banking Financial Institutions)

(2.7) รับประกันการเช่าเครื่องมือเครื่องจักร (Guarantee for Leases)

(3) ค่าเบี้ยประกันและระยะเวลาประกันผู้ที่จะต้องจ่ายเบี้ยประกันร้อยละ 1 ต่อปีของยอดเงินประกันทุกชนิดให้แก่ KCGF ส่วนระยะเวลาประกันไม่มีกำหนดแต่แต่ความจำ เป็นนั้น ๆ

(4) วงเงินประกันสูงสุดที่ KCGF จะรับประกันได้แบ่งออกตามขนาดของธุรกิจดังนี้

ธุรกิจขนาดใหญ่	US\$ 2,000,000
ธุรกิจขนาดย่อมและขนาดกลาง	US\$ 1,000,000
ธุรกิจในครัวเรือน (มีคนงานอย่างน้อยกว่า 5 คน)	US\$ 100,000

ข้อยกเว้นถ้าเป็นการประกันเงินทุนเพื่อการส่งออก (Export Financing) เงินกู้เพื่อผลิตสินค้าต้านป้องกันประเทศ และเงินกู้ของกลุ่มสหกรณ์สำหรับอุตสาหกรรมขนาดย่อย วงเงินประกันสูงสุดต่อรายสามารถขยายเป็น US \$ 2,000,000 ในธุรกิจทุกขนาดได้

(5) การเรียกชำระคืนเงินกู้จาก KCGF ในกรณีผู้กู้ผิดสัญญา

(5.1) หลังจากผู้กู้ผิดชำระหนี้เป็นเวลา 3 เดือนขึ้นไป

จะจ่ายเงินให้แก่ธนาคารทันทีเท่ากับจำนวนที่ค้างชำระ พร้อมทั้งดอกเบี้ยที่ติดค้างอยู่

(5.2) ผู้กู้จะต้องเสียค่าปรับโดยต้องจ่ายในรูปค่าเบี้ยประกัน

เพิ่มเป็นร้อยละ 1.5 ต่อปี ในกรณีที่ไม่วางชำระหนี้ตามกำหนด

จากสถาบันประกันสินเชื่อ KCGF ที่กล่าวมาแล้วถึงบทบาทและหน้าที่ พอสั่งเขปจะเห็นได้ว่า การจัดตั้งสถาบันประกันสินเชื่อในประเทศไทยตามแบบ KCGF เป็นสิ่งที่น่าสนใจ เป็นไปได้มากที่สุดทีเดียว หากเรามีสถาบันประกันเงินฝากที่มีบทบาทและหน้าที่คล้ายกับ KCGF ตลาดเงินของเราจะได้รับการพัฒนาเร็วยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะธุรกิจขนาดเล็กและปานกลางจะมีโอกาสที่จะหาแหล่งเงินทุนจากตลาดเงินในระบบมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากปัญหาด้านหลักทรัพย์ค้ำประกันจะหมดไป โดยการเข้าค้ำประกันวงเงินกู้โดยสถาบันประกันสินเชื่อ และสถาบันผู้ให้กู้ก็ย่อมมีความยินดีที่จะปล่อยกู้แก่ธุรกิจขนาดเล็กและกลางมากขึ้น การพึ่งแหล่งเงินทุนในตลาดเงินนอกระบบก็จะลดน้อยลง เมื่ออุปสงค์เงินทุนในตลาดเงินนอกระบบน้อยลง ขณะที่อุปทานของเงินทุนไม่ลดลงก็จะทำให้อัตราดอกเบี้ยลดลง เมื่ออัตราดอกเบี้ยลดลงถึงจุดที่ผู้ให้กู้รู้สึกว่าต่ำและไม่คุ้มกับค่าต่อการเสี่ยงก็จะนำเงินกลับเข้ามาสู่ระบบ ทำให้เงินในระบบมีมากขึ้น ซึ่งก็จะช่วยเพิ่มอุปทานของเงินทุนในตลาดเงินในระบบให้มีปริมาณมากขึ้น เป็นการสนองกับอุปสงค์ที่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้การออกตราสารเพื่อขายลดก็ยังสามารถทำได้และตราสารที่ออกเป็นตราสารที่ยอมรับแก่คนทั่วไป ทั้งนี้เพราะสถาบันประกันสินเชื่อจะเป็นผู้ค้ำประกันการจ่ายเงิน

วิธีนี้จะช่วยส่งเสริมตลาดซื้อขายตราสารในระบบ Open Market กว้างและเติบโตมากขึ้นในระยะเวลายาวนานนัก นอกจากนี้สถาบันประกันสินเชื่อยังช่วยส่งเสริมให้ธุรกิจสามารถกู้เงินระยะปานกลางและระยะยาวได้ โดยเข้าไปทำหน้าที่ค้ำประกันเงินกู้ การที่ธุรกิจสามารถกู้เงินระยะยาวขึ้นจะมีส่วนช่วยให้ธุรกิจขยายตัวมากขึ้น ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ธุรกิจขนาดเล็กลงและกลางให้กลายเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ ซึ่งส่งผลทำให้การค้าและเศรษฐกิจของประเทศโดยรวมดีขึ้น เมื่อธุรกิจใหญ่ขึ้น ความต้องการเงินทุนทั้งที่เป็นเงินทุนหมุนเวียนและเงินทุนระยะยาวย่อมมีมากขึ้น การออกตราสารทั้งระยะสั้น เช่น ตั๋วเงิน หรือตราสารระยะยาว เช่น พันธบัตร (Bonds) หุ้นสามัญ (Common Stocks) ย่อมเป็นสิ่งที่สามารถทำได้ และจะเป็นสิ่งที่ช่วยพัฒนาทั้งตลาดเงินและตลาดทุนพร้อมกันไป

ข. ส่งเสริมสถาบันการเงินให้กู้แก่ธุรกิจขนาดเล็กลงและขนาดกลาง เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ธุรกิจขนาดเล็กลงและขนาดกลางสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบและเพื่อเป็นการลดบทบาทของตลาดเงินทุนนอกระบบ ซึ่งเป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญของธุรกิจขนาดเล็กลงและขนาดกลางลง นั้น สิ่งที่สำคัญควรจะทำเป็นอย่างยิ่งก็คือ การจัดตั้งแหล่งเงินทุนใหม่เนื่องจากที่มีอยู่ในตลาดเงินขึ้นมารองรับความต้องการของธุรกิจดังกล่าว การจัดตั้งแหล่งเงินทุนใหม่ก็ต้องเน้นหนักไปในทางจัดตั้งสถาบันการเงินใหม่ขึ้นมาเพื่อให้เกิดกิจกรรมและธุรกรรมใหม่ ๆ ในตลาดเงิน และเมื่อรวมกับกิจกรรมและธุรกรรมของสถาบันการเงินที่ดำเนินอยู่ในปัจจุบันก็จะทำให้ขนาดของกิจกรรมและธุรกรรมขยายตัวกว้างขึ้น และในการจัดตั้งสถาบันการเงินใหม่นั้น สิ่งที่ต้องคำนึงเป็นอย่างมากก็คือ ต้องให้สถาบันการเงินใหม่นี้กระจายไปตามเมืองต่าง ๆ ที่เป็นแหล่งธุรกิจหรือแหล่งอุตสาหกรรม ไม่ใช่ไปมากกระจุกตัวอยู่แต่ในกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เพื่อให้การระดมทุนและจัดสรรเงินทุนของประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยุติธรรมมากยิ่งขึ้น และเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของการขยายอุตสาหกรรมสู่ชนบทด้วย ดังนั้นในแหล่งที่เป็นย่านธุรกิจและย่านอุตสาหกรรม รัฐควรมีการส่งเสริมจัดตั้งสถาบันการเงินขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่ระดมเงินทุนและจัดสรรเงินทุนแก่อำเภอโดยเฉพาะ ทั้งนี้เพื่อให้เศรษฐกิจของท้องถิ่นมีการพัฒนาและเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น สถาบันการเงินที่ควรแก่การจัดตั้งขึ้นใหม่มีดังนี้ -

1) ธนาคารอุตสาหกรรมขนาดย่อมและขนาดกลาง เป็นธนาคารที่ถูกจัดตั้งขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือด้านสินเชื่อทั้งระยะสั้นและระยะยาวแก่อุตสาหกรรมขนาดเล็กและขนาดกลาง สำหรับธนาคารที่จัดตั้งขึ้นมาในลักษณะนี้นั้นประเทศไทยก็มีอยู่แล้วในปัจจุบัน ซึ่งรู้จักในนามของสำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมตั้งขึ้นมาในปี พ.ศ. 2507 เพื่อให้สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำแก่โครงการอุตสาหกรรมขนาดเล็กที่น่าสนใจ โดยเป็นหน่วยงานหน่วยหนึ่งในกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานฯ นี้จะได้รับงบประมาณก้อนหนึ่งจากสำนักงานงบประมาณซึ่งจะฝากไว้ที่ธนาคารกรุงไทย ซึ่งเป็นธนาคารของรัฐบาล ธนาคารจะสมทบทุนอีก 3 เท่าตัวตั้งเป็นกองทุนขึ้นสูงสุดที่จะให้สินเชื่อแก่อุตสาหกรรมขนาดย่อมในวงเงินไม่เกิน 1 ล้านบาท โดยต้องใช้เวลาภายใน 3-10 ปี อัตราดอกเบี้ยคิดในอัตราที่ต่ำ จากที่กล่าวมาจะเห็นว่า สำนักงานนี้ยังต้องขึ้นกับกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม การบริหารยังไม่อิสระและความล่าช้าในการให้สินเชื่อยังมีมาก กล่าวคือ ระยะเวลาที่ยื่นกู้จนถึงวันทำสัญญาเงินกู้ และรับเงินได้จะกินเวลาโดยเฉลี่ย 3-4 เดือน จึงเห็นสมควรที่สำนักงานฯ ควรยกระดับเป็นสถาบันการเงินอิสระ และควรจะเป็นสถาบันที่จัดตั้งขึ้นโดยรัฐบาลเข้าร่วมถือหุ้นกับเอกชน อย่างเช่นบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และควรให้สถาบันนี้ระดมทุนด้วยสถาบันเอง โดยอนุญาตให้รับฝากเงินจากประชาชนทั่วไปได้ นอกจากนี้ก็อาจหาการกู้ยืมจากธนาคารพาณิชย์ กู้จากรัฐบาล และกู้จากต่างประเทศ ทั้งนี้เพื่อให้สถาบันมีแหล่งเงินทุนมากขึ้น สามารถให้บริการแก่ลูกค้าได้มากขึ้น สำหรับด้านบริการก็ควรจะมีการบริการด้านเงินกู้ทั้งระยะสั้น และรับซื้อลดตั๋วเงินเพื่อช่วยด้านเงินทุนหมุนเวียนแก่ธุรกิจขนาดเล็กลงและขนาดกลาง กับบริการการให้กู้ระยะปานกลางและยาว เพื่อธุรกิจขนาดเล็กลงและกลางจะได้ไปลงทุนขยายกิจการ นอกจากนี้ควรมีบริการด้านช่วยเหลือฝึกอบรมด้านเทคนิคและบริหารแก่ธุรกิจขนาดเล็กลงและขนาดกลางด้วย

2) ธนาคารท้องถิ่น การจัดตั้งธนาคารท้องถิ่นเป็นสิ่งที่น่าจะจัดตั้งขึ้น และการจัดตั้งก็ควรจัดตั้งขึ้นมาในรูปของบริษัทมหาชน โดยให้ประชาชนในท้องถิ่นเป็นผู้ถือหุ้นให้มากที่สุด เพื่อให้ประชาชนท้องถิ่นปกป้องผลประโยชน์ของพวกเขาเอง การจัดตั้งธนาคารท้องถิ่นจะดีกว่าการใช้นโยบายทางการเพิ่มสาขาของธนาคารพาณิชย์ ทั้งนี้เนื่องจากสาขารธนาคารพาณิชย์ในท้องถิ่นต่าง ๆ ส่วนมากจะตั้งขึ้นมาระดมเงินทุน แล้วนำเงินที่ระดมได้โอนเข้ามาในกรุงเทพมหานคร มาปล่อยกู้แก่ธุรกิจที่ให้ผลตอบแทนสูง แทนที่จะปล่อยให้แก่ธุรกิจท้องถิ่นนั้น ๆ ซึ่งมีความเสี่ยงสูงไม่คุ้มกับผลตอบแทน

ที่ได้รับ การกระทำดังกล่าวจึงไม่ก่อให้เกิดการพัฒนา เศรษฐกิจในท้องถิ่น อุตสาหกรรมหรือธุรกิจต่าง ๆ จะไม่เกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นช้า เนื่องจากขาดเงินทุนในการก่อตั้ง ขาดเงินทุนในการขยายกิจการ ดังนั้นการจัดตั้งธนาคารท้องถิ่นในรูปแบบของบริษัทมหาชนจะช่วยแก้ปัญหาในเรื่องแหล่งเงินทุนได้

การจัดตั้งธนาคารท้องถิ่นในระยะแรกนั้นไม่ควรจะให้ธนาคารท้องถิ่นมีสาขา เพราะถ้าให้มีการเปิดสาขา โอกาสที่ผู้ช่วยโอกาสจะเปิดธนาคารพาณิชย์โดยอาศัยการจัดตั้งธนาคารท้องถิ่นเป็นเครื่องมือจะมีมากขึ้น และอีกประการหนึ่งเพื่อป้องกันให้ธนาคารท้องถิ่นที่ตั้งขึ้นดำเนินกิจการเพื่อผลประโยชน์ของท้องถิ่นโดยแท้ แต่การพิจารณาการให้เปิดสาขาของธนาคารท้องถิ่นก็ควรจะมีแต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับการดำเนินงานว่าจะมีความมั่นคง และเป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นนั้นอย่างไรก่อน ถ้าการดำเนินงานมีความมั่นคง และคนในท้องถิ่นได้รับผลประโยชน์จากธนาคารดังกล่าวแล้วก็สมควรพิจารณาให้มีสาขาเพิ่มขึ้นได้บ้างตามความจำเป็นในท้องถิ่นอื่นที่มีการทำการค้าหรือธุรกิจกับท้องถิ่นตน ทั้งนี้เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ลูกค้าของตน

การคุ้มครองเงินฝากก็เป็นสิ่งที่ต้องมี เนื่องจากการเปิดธนาคารท้องถิ่นในช่วงแรก ๆ อาจมีปัญหาเรื่องความมั่นคง ผู้ฝากย่อมไม่มีความมั่นใจต่อธนาคารที่เปิดดำเนินกิจการใหม่ ซึ่งไม่เคยดำเนินกิจการธนาคารมาก่อนเลย และจุดนี้จะเป็นจุดที่ธนาคารพาณิชย์จะหยิบฉวยโอกาสโฆษณาโจมตีธนาคารท้องถิ่นได้ และอาจต้องทำให้ธนาคารท้องถิ่นเลิกกิจการไปในที่สุด ดังนั้นเพื่อที่จะสร้าง ความมั่นคงและความปลอดภัยแก่ผู้ฝากเงินจึงจำเป็นต้องมีสถาบันประกันเงินฝากขึ้นมาทำหน้าที่ประกันเงินฝากให้กับผู้ฝากเงิน การสร้างสถาบันเงินฝากนั้นอาจทำได้โดยการขยายขอบข่ายงานของสถาบันประกันเงินฝากในบังคับที่ประกันเงินฝากเฉพาะผู้ฝากเงินกับบริษัทเงินทุนให้มีขอบข่ายงานครอบคลุมไปถึงการประกันเงินฝากของผู้ฝากเงินกับธนาคารท้องถิ่นด้วย

เพื่อเป็นการสนับสนุนธนาคารท้องถิ่น รัฐควรจำกัดการขยายตัวของสาขาธนาคารพาณิชย์ในท้องถิ่นที่มีการจัดตั้งธนาคารท้องถิ่น ทั้งนี้เพราะในช่วงแรกธนาคารท้องถิ่นจะมีความอ่อนแอไม่สามารถที่จะสู้สาขาของธนาคารพาณิชย์ได้ หากรัฐไม่ให้ความคุ้มครองสาขานาชาตพาณิชย์ก็จะทำการแข่งขันจนทำให้ธนาคารท้องถิ่นดำเนินกิจการต่อไปไม่ได้ ซึ่งจะเป็นการก้าวก้าวคู่แข่งออกไป แต่อย่างไรก็ตามเมื่อธนาคารท้องถิ่นมีความมั่นคงดีพอแล้ว ก็ไม่ควรจำกัดการขยายตัวของสาขา

ธนาคารพาณิชย์ ทั้งนี้เพื่อเพิ่มให้มีการแข่งขันมากขึ้น ยิ่งมีการแข่งขันมากเท่าไรประชาชนในท้องถิ่น ก็จะได้รับผลประโยชน์มากขึ้นเท่านั้น แต่ทั้งนี้และทั้งนั้นการแข่งขันต้องไม่กระทำให้เกิดความเสียหายต่อ ท้องถิ่น และระบบการธนาคารของประเทศ

ค. ตั้งธนาคารพาณิชย์ที่เป็นมหาชนขึ้นแข่งกับธนาคารพาณิชย์ในปัจจุบัณ ธนาคาร ในปัจจุบัณเกือบทั้งหมดจะเป็นธุรกิจแบบครอบครัว ถึงแม้ว่ากฎหมายจะบังคับให้ธนาคารพาณิชย์กลายเป็น สภาเป็นธนาคารพาณิชย์มหาชนในอีก 5 ปีข้างหน้า แต่เมื่อถึงเวลาดังกล่าวก็ไม่แน่ว่าธนาคารพาณิชย์ ดังกล่าวจะกลายเป็นธนาคารพาณิชย์มหาชนอย่างแท้จริง ทั้งนี้เพราะเจ้าของเดิมต้องพยายาม ปกป้องธุรกิจธนาคารของเขา ซึ่งมีผลประโยชน์ไปถึงบริษัทในเครือต่าง ๆ ของเขาด้วย

เพื่อที่จะให้ธนาคารพาณิชย์อำนวยความสะดวกหรือแบ่งสรรเงินทุนยุติธรรมมากขึ้น วิธีหนึ่ง ที่จะช่วยได้คือ การจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ที่เป็นธนาคารพาณิชย์มหาชนขึ้นทำหน้าที่แข่งขันด้านระดมทุน และการจัดสรรทุนกับธนาคารพาณิชย์ในปัจจุบัณ ธนาคารพาณิชย์ในปัจจุบัณมีอาณาจักรการค้าที่ใหญ่และ การค้าดังกล่าวก็เป็นธุรกิจที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศซึ่งที่เคยกล่าวมาแล้ว การจัดสรร เงินออมของธนาคารพาณิชย์ย่อมมีความโน้มเอียงไปทางบริษัทในเครือของตนเอง และธุรกิจในเครือ ก็อาศัยฐานการเงินของธนาคารพาณิชย์ในการขยายกิจการ จนกลายเป็นกิจการที่ใหญ่และมีอำนาจ ผูกขาดทางเศรษฐกิจ แหล่งเงินทุนในตลาดเงินในระบบซึ่งมีจำกัดอยู่แล้ว เมื่อเงินทุนส่วนใหญ่ถูกแบ่ง ไปให้บริษัทในเครือของธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ แล้ว เงินทุนส่วนที่เหลือจากการจัดสรรให้บริษัทในเครือ จึงมีน้อยไม่พอแก่ความต้องการของธุรกิจต่าง ๆ ดังนั้นธุรกิจต่าง ๆ จึงต้องอาศัยตลาดเงินทุนนอก ระบบ ถ้าหากมีการจัดตั้งธนาคารพาณิชย์มหาชนแล้วก็จะช่วยบรรเทาและช่วยให้ด้านการจัดสรรเงิน ทุนให้แก่ธุรกิจต่าง ๆ ได้ยุติธรรมมากขึ้น ส่วนจะมากหรือน้อยแค่ไหนก็ต้องขึ้นอยู่กับปริมาณของธนาคาร พณิชย์มหาชนที่จะจัดตั้งขึ้น นอกจากนี้การมีธนาคารพาณิชย์มหาชนซึ่งเป็นของคนส่วนใหญ่ย่อมจะมีความ รับผิดชอบต่อสังคมดีกว่าธนาคารพาณิชย์แบบครอบครัว การโอนเงินจากสาขาต่างจังหวัดเข้าสู่กรุงเทพฯ จะมีน้อยกว่าธนาคารพาณิชย์ในปัจจุบัณ เนื่องจากคำผิดถึงความรับผิดชอบต่อสังคม การนำเงินออมที่ ได้ในท้องถิ่นให้กู้ยืมแก่ธุรกิจของท้องถิ่นจะมีมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัณ โอกาสที่ธุรกิจท้องถิ่นจะขยาย ตัวจะมีมากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้เศรษฐกิจของท้องถิ่นพัฒนาก้าวหน้าขึ้นด้วย

ง. สร้างสถาบันการเงินอื่นให้มากขึ้น สถาบันการเงินอื่นนอกจากธนาคารพาณิชย์แล้วก็ควรสนับสนุนบริษัทเงินทุนให้เพิ่มสาขาในต่างจังหวัดต่าง ๆ ให้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ธุรกิจการเงินอื่นที่เกี่ยวข้องก็ควรขยายให้มากขึ้นตามไปด้วย ทั้งนี้จะได้เป็นการสร้างอุปทานของเงินทุนให้เพิ่มมากขึ้นทำให้เกิดการแข่งขันมากยิ่งขึ้น แทนที่จะมีแหล่งเงินทุน 2 หรือ 3 แหล่งอย่างที่เคยเป็นมา ซึ่งผู้ให้กู้สามารถกำหนดอัตราดอกเบี้ยได้ตามอำเภอใจ

ถ้าหากแนวทางแก้ไขดังกล่าวมาได้รับการปฏิบัติ สิ่งที่จะตามมาก็คือ ตลาดเงินทุน โดยเฉพาะตลาดเงินนอกระบบจะลดความสำคัญลง ขณะเดียวกันตลาดเงินในระบบจะมีความสำคัญต่อธุรกิจต่าง ๆ มากขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากได้มีการพัฒนาจัดตั้งสถาบันการเงินเพิ่มขึ้น เช่น ธนาคารพาณิชย์มหาชน จัดตั้งธนาคารท้องถิ่น จัดตั้งสถาบันประกันสินเชื่อ จัดตั้งสถาบันประกันเงินฝาก จัดตั้งธนาคารอุตสาหกรรมขนาดเล็กลงและขนาดกลาง เป็นต้น ถึงแม้ว่าสถาบันต่าง ๆ จะถูกจัดเพิ่มขึ้น แต่ธนาคารพาณิชย์ก็ยังคงมีบทบาทที่สำคัญมากที่สุดในฐานะเป็นผู้ระดมเงินออม และจัดสรรเงินทุนที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ ดังนั้นจุดใหญ่ที่ธนาคารพาณิชย์ในปัจจุบันต้องแก้ไขคือ ปรับปรุงการดำเนินงานและบริการของธนาคารพาณิชย์ให้มีการแบ่งสรรเงินทุนแก่ธุรกิจมากยิ่งขึ้น แทนที่จะเน้นไปทางการกู้ยืมแก่ธุรกิจในเครือ นอกจากนี้การที่จัดตั้งธนาคารพาณิชย์มหาชนขึ้นมาทำธุรกิจแข่งกับธนาคารพาณิชย์ในปัจจุบัน จะช่วยแก้ไขในด้านการจัดสรรเงินทุนให้แก่ธุรกิจต่าง ๆ ยุติธรรมมากขึ้น เมื่อระบบธนาคารพาณิชย์ได้รับการพัฒนา ก็จะทำให้ธุรกิจต่าง ๆ มาทำการติดต่อธุรกิจกับธนาคารมากขึ้น และจะทำให้ธุรกิจของธนาคารขยายตัวมากขึ้นทำให้ธนาคารต้องพัฒนาตัวเองเพื่อรับใช้ธุรกิจให้ดีขึ้น ซึ่งจะทำให้ระบบธนาคารพาณิชย์พัฒนาดียิ่งขึ้น เมื่อระบบธนาคาร (Banking System) เจริญขึ้น ก็จะมีส่วนช่วยส่งเสริมระบบ Open Market ให้พัฒนาได้ง่ายขึ้น

เพื่อให้ระบบธนาคารมีส่วนช่วยพัฒนาระบบ Open Market รัฐควรสนับสนุนให้ธนาคารพาณิชย์ปล่อยกู้แก่ลูกค้าโดยวิธีรับซื้อลดตัวเงิน ทั้งนี้เพื่อช่วยเพิ่มตราสารที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการซื้อขายในระบบ Open Market ซึ่งก็คือว่าเป็นส่วนช่วยพัฒนาตราสารในตลาดปฐม นอกจากนี้รัฐควรส่งเสริมให้สถาบันการเงินอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์แต่ทำหน้าที่เช่นเดียวกับธนาคารพาณิชย์ให้การกู้ยืมแก่ลูกค้าโดยรับซื้อลดตัวเงินเช่นเดียวกับธนาคาร ซึ่งจะช่วยให้การพัฒนาตราสารในตลาดปฐมพัฒนาเร็วยิ่งขึ้น

เมื่อธุรกิจต่าง ๆ หันมาใช้เงินในระบบมากขึ้น สถาบันการเงินต่าง ๆ ก็จำเป็นต้องเร่งระดมเงินทุนให้เพียงพอกับความต้องการของธุรกิจให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ การออกตราสารของสถาบันการเงินจำหน่ายในตลาดเงินก็เป็นวิธีหนึ่งของการระดมทุน การออกตราสารของสถาบันการเงินต่าง ๆ จะช่วยเพิ่มตราสารขึ้นในตลาดเงิน เช่น CD หรือตั๋วสัญญาใช้เงินที่ออกโดยบริษัทเงินทุนชั้นนำ เป็นต้น ซึ่งจะเป็นตราสารที่จะได้รับความนิยมในตลาดเนื่องจากมีความปลอดภัยในการลงทุน จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าการออกตราสารของสถาบันการเงินจะมีส่วนช่วยพัฒนาตลาดปริมของตราสารเป็นอย่างมาก นอกจากนี้การเพิ่มขึ้นของสถาบันการเงินต่าง ๆ จะมีส่วนช่วยพัฒนาตลาดตัวเงินคสัง ทั้งนี้เนื่องจากตลาดตัวเงินคสังในปัจจุบันมีผู้เข้าร่วมประมุณน้อย ธนาคารแห่งประเทศไทยต้องเข้าไปเป็นผู้ร่วมประมุณรายใหญ่ เนื่องจากเกรงว่าจะมีการล่ยอมมิในการเข้าร่วมประมุณ ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ธนาคารแห่งประเทศไทยดำเนินนโยบายทางการเงินเพื่อควบคุมปริมาณเงินในตลาดผ่านตลาดตัวเงินคสังไม่ได้ผล เมื่อมีสถาบันการเงินเพิ่มขึ้นจะมีส่วนช่วยให้ผู้เข้าร่วมประมุณเพิ่มมากขึ้น และจะเป็นการช่วยลดปริมาณตัวเงินคสังที่ธนาคารแห่งประเทศไทยต้องถือ (ที่เกินความจำเป็น) ลง และจะช่วยให้การดำเนินนโยบายทางการเงินผ่านทางตลาดนี้ในอนาคตได้ผลยิ่งขึ้น การเพิ่มขึ้นของสถาบันการเงินซึ่งถ้าเป็นบริษัทมหาชนแล้วจะได้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาบริหาร ตลาดของตัวเงินคสังก็ควรจะพัฒนาก้าวหน้ายิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะในปัจจุบันมีเพียง 2-3 ธนาคารที่เป็นธนาคารขนาดใหญ่ สนใจเข้าประมุณตัวเงินคสังเท่านั้น ซึ่งธนาคารดังกล่าวมีเจ้าหน้าที่ที่เชี่ยวชาญในตลาดนี้อยู่ ส่วนธนาคารที่เหลือไม่สนใจตลาดนี้เลย ไม่มีการส่งเจ้าหน้าที่เข้าประมุณ ทั้งนี้เนื่องจากขาดเจ้าหน้าที่ที่เชี่ยวชาญในตลาดนี้ ทางด้านบริษัทเงินทุนก็เช่นกันไม่มีการส่งเจ้าหน้าที่เข้าประมุณ เนื่องจากขาดผู้เชี่ยวชาญในตลาดนี้เช่นกัน ซึ่งก็มีส่วนทำให้ตลาดตัวเงินคสังไม่พัฒนาเท่าที่ควร อัตราดอกเบี้ยในตลาดตัวเงินคสังไม่อาจเป็นฐาน (Base) ในการกำหนดอัตราดอกเบี้ยในตลาดตราสารอื่นได้ ทั้งนี้เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยของตัวเงินคสังไม่ถูกกำหนดโดยอุปสงค์และอุปทาน แต่ถูกกำหนดโดยธนาคารแห่งประเทศไทย ในปัจจุบันธนาคารแห่งประเทศไทยก็อาศัยอัตราดอกเบี้ยในตลาดซื้อคืน (Repurchase Market) เป็นฐานในการกำหนดอัตราดอกเบี้ยในตลาดตัวเงินคสัง โดยกำหนดให้มีช่วงต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยในตลาดซื้อคืน 2-3% เหตุที่ธนาคารแห่งประเทศไทยใช้อัตราดอกเบี้ยในตลาดซื้อคืนเป็นฐานก็คือ ในตลาดซื้อคืนการกู้ยืมเงิน เป็นไปตามอุปสงค์และอุปทานของเงินทุนมากที่สุด ดังนั้นการเพิ่มขึ้นของสถาบันการเงินโดยเฉพาะที่เป็นบริษัทมหาชนจะมีส่วนช่วยพัฒนาตลาดตัวเงินคสังและตลาดตราสารอื่น ๆ

V อัตราดอกเบี้ย อัตราดอกเบี้ย (ทั้งอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้) ในปัจจุบันนับว่าเป็นอุปสรรคสำคัญอันหนึ่งในการพัฒนาตลาดเงิน อัตราดอกเบี้ยในระบบนั้นเป็นอัตราดอกเบี้ยที่ถูกกำหนดไว้ตายตัว มีความยืดหยุ่นน้อยมากและก็อยู่ในระดับต่ำ ซึ่งระบบนี้เหมาะสมที่จะใช้กับในอดีตซึ่งมีเงินเพื่ออยู่ในอัตราที่ต่ำ หรือระดับราคาของสินค้ามีเสถียรภาพ แต่ในปัจจุบันภาวะการณ์เช่นนี้ได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว ทั่วโลกกำลังประสบกับปัญหาเงินเฟ้อเกือบทุกประเทศ รวมทั้งประเทศไทยด้วย และปัญหาเงินเฟ้อก็คงจะมีต่อไป ตราบเท่าที่ราคาของน้ำมันยังเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ตามที่กลุ่มประเทศผู้ผลิตน้ำมันต้องการ และปัญหาเรื่องสงครามในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก ดังนั้นการกำหนดอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำและขาดความยืดหยุ่นภายใต้ภาวะเศรษฐกิจที่มีอัตราเงินเฟ้อสูง และมีความผันผวนทางการเงินทั้งในและระหว่างประเทศมากจะไม่ช่วยให้ตลาดเงินพัฒนา การที่อัตราดอกเบี้ยต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราของเงินเฟ้อที่สูงแล้วจะทำให้ผลตอบแทนของนักลงทุนหรือผู้ออมทรัพย์ติดลบจะมีส่วนทำให้เขาเหล่านั้นเปลี่ยนจากการถือสินทรัพย์ทางการเงินไปถือสินทรัพย์อย่างอื่นที่อาจไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ระบบเศรษฐกิจมากขึ้น เช่น ซื้อทอง ที่ดิน หรืออาจจะนำเงินออกไปให้กู้ในตลาดเงินนอกระบบ หรือไปลงทุนถือสินทรัพย์ทางการเงินในต่างประเทศ เป็นต้น ซึ่งจะทำให้อุปทานของเงินทุนในตลาดเงินในระบบลดลง ขณะเดียวกันผู้ที่กู้ยืมเงินจากตลาดเงินในระบบต้องประสบกับปัญหาเกี่ยวกับความยากลำบากในการกู้ ทั้งนี้เพราะปริมาณเงินในตลาดเงินในระบบมีน้อยลง จึงต้องหันออกไปกู้เงินจากตลาดเงินนอกระบบ ด้วยการเสนออัตราดอกเบี้ยที่สูง ซึ่งอัตราดอกเบี้ยที่สูงนี้เป็นสิ่งที่ล่อใจ และตรงกับความต้องการของผู้ที่จะให้กู้ยืมอยู่แล้ว การกู้ยืมจากตลาดเงินนอกระบบจึงเกิดขึ้น และมีปริมาณการกู้ยืมที่สูง ทั้งนี้เนื่องจากยังมีธุรกิจจำนวนมากที่ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในตลาดเงินในระบบได้ จึงทำให้ขนาดของตลาดเงินนอกระบบมีขนาดพอ ๆ กับตลาดเงินในระบบ นอกจากนี้ความสำคัญของตลาดทั้ง 2 ก็มีพอ ๆ กันอีกด้วย

ภายใต้สภาวะการณ์ของตลาดเงินที่ประกอบด้วยเงินในระบบกับตลาดเงินนอกระบบนั้นการลดขนาดของตลาดเงินนอกระบบโดยการขยายสถาบันการเงินเข้าไปในตลาดเงินนอกระบบโดยใช้นโยบายดอกเบี้ยเป็นตัวสนับสนุนจะเป็นวิธีที่ดีที่สุด อัตราดอกเบี้ยที่ดีควรจะเป็นอัตราดอกเบี้ยที่ถูกกำหนดโดยอุปสงค์และอุปทานของเงินทุน แต่โครงสร้างด้านอัตราดอกเบี้ยของเราเป็นแบบตายตัวและยังไม่สามารถที่จะปล่อยให้อัตราดอกเบี้ยขึ้นลงได้อย่างเสรี เนื่องจากกลไกของตลาดเงินที่เป็นอยู่ในปัจจุบันยังทำงานไม่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นการปรับปรุงต้องปรับปรุงที่โครงสร้างที่เป็นอยู่เดิม

กับเร่งการพัฒนาตลาดเงินแบบ Open Market เพื่อให้กลไกของระบบเป็นตัวกำหนดอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงของตลาดจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องรีบดำเนินการ

ก. การแก้ไขโครงสร้างของอัตราดอกเบี้ยระบบตายตัว อัตราดอกเบี้ยระบบตายตัวนั้นยังนับว่าเป็นระบบที่เหมาะสมกับสภาพของตลาดเงินในปัจจุบัน เพราะตลาดเงินของเราเป็นระบบธนาคาร หากจะยกเลิกอัตราดอกเบี้ยระบบตายตัวทันทีหันไปใช้ระบบลอยตัวก็จะประสบกับความยุ่งยากในทางปฏิบัติ เพราะโดยปกติธนาคารพาณิชย์มีลูกค้ามากมาย หากอัตราดอกเบี้ยมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยก็จะมีปัญหาในเรื่องการคิดดอกเบี้ย การคิดดอกเบี้ยจะต้องใช้เวลาและเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น ยิ่งอัตราดอกเบี้ยมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยเท่าใดเวลาและค่าใช้จ่ายก็เพิ่มขึ้นมากเท่านั้น นอกจากนั้นด้านการวางแผนการปล่อยกู้จะมีปัญหา ทั้งนี้เพราะต้นทุนของเงินที่ธนาคารกู้มาเปลี่ยนแปลงไม่คงที่จึงเป็นการยากที่จะกำหนดอัตราดอกเบี้ยเงินที่ให้กู้ตายตัวลงไปได้ ซึ่งถ้าเป็นเช่นนี้การปล่อยกู้ของธนาคารนั้นก็คงต้องใช้แบบลอยตัว (Float Rate) ซึ่งก็มีปัญหาเรื่องการค้าขายดอกเบี้ยเงินกู้เช่นกัน และสิ่งที่สำคัญอีกสิ่งหนึ่งที่จะก่อปัญหาขึ้นก็คือ ผู้ฝากเงินกับธนาคารยังไม่เคยชินกับอัตราดอกเบี้ยแบบขึ้น ๆ ลง ๆ เคยชินกับระบบที่ว่าเมื่ออัตราดอกเบี้ยขึ้นแล้วจะลดลงมาไม่ได้และยังมีปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้คือ ความผิดพลาดในเรื่องเกี่ยวกับผลตอบแทน เพราะวิธีกำนวณจะยุ่งยากมากขึ้นและต้องใช้ความละเอียดและรอบคอบมากยิ่งขึ้น ความผิดพลาดที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งทำขึ้นอาจจะมีมากขึ้น ซึ่งอาจจะทำให้ผู้ฝากไม่ไว้วางใจในธนาคารเหมือนแต่ก่อน ส่วนในด้านผู้กู้นั้น ผู้กู้ก็ไม่ชินกับระบบอัตราดอกเบี้ยลอยตัวเช่นกัน แต่ปัญหาที่มีคงไม่มากนัก เพราะจากสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ผู้ที่กู้เงินจากธนาคารนั้นจะตกอยู่ในสภาพที่ไม่อาจสามารถเรียกร้องอะไรได้จากธนาคารมากนัก นอกจากปัญหาดังกล่าวแล้วปัญหาที่รัฐจะประสบคือ รัฐจะไม่สามารถช่วยเหลืออุตสาหกรรมที่รัฐต้องการส่งเสริม โดยการกำหนดอัตราดอกเบี้ยขึ้นสูงที่สถาบันการเงินจะพึงเรียกได้จากอุตสาหกรรมดังกล่าวได้ หากดอกเบี้ยในตลาดเงินเป็นระบบลอยตัว

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าปัญหาที่อาจเกิดขึ้นเมื่อมีการเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยระบบตายตัวเป็นแบบลอยตัวนั้นมีมาก จึงเห็นสมควรที่จะคงอัตราดอกเบี้ยแบบตายตัวไว้เพื่อยุติปัญหาดังกล่าว แต่ในเรื่องการกำหนดอัตราดอกเบี้ยหรือโครงสร้างดอกเบี้ยนั้นยังไม่เหมาะสม อัตราดอกเบี้ยเงินฝากควรจะให้มีอัตราสูงขึ้นเพื่อให้ผลตอบแทนที่แท้จริงของผู้ฝากมีค่าเป็นบวก และสูงพอที่จะจูงใจเงินออมในตลาด

เงินนอกระบบให้ไหลกลับเข้ามาในระบบ สำหรับดอกเบี้ยเงินกู้ที่รัฐควรจะอนุญาตให้สถาบันการเงินคิดดอกเบี้ยจากธุรกิจหรืออุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยงสูงเกินเพดานอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่กฎหมายกำหนดในปัจจุบันได้ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามหลักที่ว่าเมื่อมีความเสี่ยงสูงก็ต้องมีผลตอบแทนสูง (High Risk High Return) ถ้าหลักนี้ได้รับการปฏิบัติ ธุรกิจอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยงสูงหรือชาวเกษตรกรทั้งหลายก็สามารถเข้าถึงตลาดเงินในระบบได้ แต่ถ้าหากการปฏิบัติขัดต่อหลักนี้ หรือ High Risk Low Return ผลที่ตามมาคือธุรกิจอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยงสูง หรือชาววนจะไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในตลาดเงินในระบบได้ ดังเช่นที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ ดังนั้นเพื่อเป็นการเปิดประตูให้ผู้ที่อยู่ในภาคเกษตร ธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลาง หรืออุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยงสูงได้เข้าถึงแหล่งเงินทุนในตลาดเงินในระบบได้ จึงสมควรอย่างยิ่งที่รัฐจะได้ออกมาตรการดอกเบี้ยหรือโครงสร้างใหม่ให้สอดคล้องกับความเสี่ยงที่แท้จริงของธุรกิจในแต่ละสาขา และการกำหนดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ตรงกับสภาพที่แท้จริงของความเสี่ยงจะช่วยทำให้การแบ่งสรรเงินทุนกระจายได้มากยิ่งขึ้น และจะทำให้สถาบันการเงินสามารถเข้าถึงตลาดเงินนอกระบบ ซึ่งจะมีส่วนช่วยให้ดอกเบี้ยในตลาดเงินโดยทั่วไปถูกลง เนื่องจากธุรกิจต่าง ๆ และชาวเกษตรกรมีแหล่งเงินทุนเพิ่มขึ้น ผู้ที่ให้อุอยู่เดิมซึ่งสามารถจะกำหนดอัตราดอกเบี้ยเองได้ก็จะไม่สามารถทำได้อีกต่อไป เพราะอัตราดอกเบี้ยที่จะกำหนดขึ้นใหม่นั้นต้องคำนึงถึงอัตราดอกเบี้ยของคู่แข่งกันด้วย

ดังนั้นการกำหนดอัตราดอกเบี้ยทั้งทางด้านเงินฝากและเงินกู้ให้สอดคล้องกับภาวะที่เป็นจริงจะเป็นการช่วยให้ตลาดเงินมีความเป็นปึกแผ่นมากขึ้น และจะช่วยลดขนาดและบทบาทของตลาดเงินนอกระบบลง ซึ่งจะช่วยให้ตลาดเงินในระบบพัฒนามากยิ่งขึ้น

ข. พัฒนาตลาดเงินระบบ Open Market เพื่อให้กลไกของระบบเป็นตัวกำหนดอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง ตลาดเงินระบบ Open Market ในปัจจุบันยังเป็นตลาดที่แคบมากและมีขนาดเล็กอยู่ ตลาดเงินระบบนี้ในปัจจุบันประกอบด้วยตลาดตั๋วเงินคลัง ตลาดกู้ยืมระหว่างธนาคารและตลาดซื้อคืนจากตลาดทั้ง 3 นี้อัตราดอกเบี้ยในตลาดซื้อคืนมีการเคลื่อนไหวหรือลอยตัวแบบเสรีมากที่สุด รองลงไปก็คือตลาดกู้ยืมระหว่างธนาคาร ซึ่งอัตราดอกเบี้ยมักจะถูกกำหนดโดยธนาคารพาณิชย์ที่ใหญ่เพียง 2-3 ธนาคาร และอันดับสุดท้ายคือตั๋วเงินคลัง อัตราดอกเบี้ยจะถูกกำหนดโดยธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งกำหนดไว้ในอัตราที่ต่ำ

จากที่กล่าวมาจะพบว่าถึงแม้เรามีตลาดเงินระบบ Open Market แต่อัตราดอกเบี้ยในตลาดนี้ก็ไม่สามารถลอยตัวได้อย่างเสรี ถึงแม้ว่าอัตราดอกเบี้ยในตลาดซื้อคืนจะมีการลอยตัวได้อย่างเสรี แต่ผู้ที่จะเข้าถึงตลาดนี้ได้มีเพียงสถาบันการเงินและหน่วยงานของรัฐไม่กี่แห่งเท่านั้น นับว่ายังไม่สนองความต้องการของคนส่วนใหญ่ได้ ดังนั้นตลาด Open Market จำต้องพัฒนาให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น เพื่อจะให้กลไกของตลาดเป็นตัวกำหนดอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง และเพื่อผลประโยชน์ของส่วนรวม แต่การพัฒนาตลาด Open Market นั้นมีปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาหลายปัจจัยด้วยกัน และปัจจัยต่าง ๆ ก็ได้กล่าวละเอียดแล้วในบทที่ 4 ดังนั้นการพัฒนาต้องมุ่งพัฒนาปัจจัยที่จะส่งเสริมให้ตลาดเงินมีการพัฒนาซึ่งกล่าวไว้ในบทที่ 5 นี้ แต่ในที่นี้จะขอสรุปเน้นถึงการพัฒนาระบบกลไกของตลาด Open Market เพื่อให้กลไกของระบบนี้เป็นตัวกำหนดอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงของตลาด การที่จะทำให้อัตราดอกเบี้ยถูกกำหนดขึ้นโดยอุปสงค์และอุปทานของเงินทุนนั้น สิ่งที่สำคัญคือต้องเพิ่มผู้ร่วมตลาดให้มากขึ้น และผู้ร่วมตลาดนี้ต้องอยู่กระจายไปตามแหล่งต่าง ๆ ยิ่งกระจายไปได้ทั่วทุกภาคได้ก็ยิ่งดี ไม่ใช่มากระจุกตัวเฉพาะแต่ในกรุงเทพมหานคร เพราะจะทำให้มีการรวมหัวในการกำหนดอัตราดอกเบี้ย นอกจากการเพิ่มผู้ร่วมตลาดแล้ว ก็ควรจะเพิ่มปริมาณของตราสารที่จะจำหน่ายในตลาดด้วย เพราะตราสารเปรียบเสมือนสินค้าในตลาด เมื่อมีผู้ซื้อผู้ขายในตลาดมาก สินค้าจำเป็นต้องมีมาก เพื่อสนองความต้องการของคนทั้งหลาย ตราสารที่สมควรที่จะส่งเสริมให้มีการขายในตลาดก็คือ ตั๋ว BA ตั๋ว CD และตั๋วการค้ำ และที่สำคัญที่สุดอีกอย่างหนึ่งก็คือ ต้องจัดตั้งให้มีตลาดรองเพื่อให้ตราสารมีสภาพคล่องสูง การซื้อขายตราสารจึงจะสัมฤทธิ์ผลได้

เมื่อกลไกของตลาดถูกพัฒนา กลไกของตลาดก็จะมีส่วนช่วยให้อัตราดอกเบี้ยถูกกำหนดโดยอุปสงค์และอุปทานที่แท้จริง และสิ่งที่รัฐควรคำนึงถึงก็คือ รัฐต้องไม่เข้าไปกำหนดอัตราดอกเบี้ยในตลาดนี้ ควรปล่อยให้อัตราดอกเบี้ยเป็นไปตามภาวะตลาดและตามอุปสงค์และอุปทานของเงินทุนที่แท้จริง แต่รัฐก็สามารถควบคุมอัตราดอกเบี้ยในตลาดได้โดยการเข้าแทรกแซงตลาดด้วยการซื้อขายตราสาร นอกจากนี้รัฐต้องพยายามให้อัตราดอกเบี้ยหรือส่วนลดของตั๋วเงินคลังให้มีการลอยตัวมากที่สุด และเมื่อมีผู้ร่วมตลาดมากแล้ว รัฐก็ไม่ควรเข้าไปกำหนดส่วนลดอีกต่อไป รัฐควรพิจารณายกเลิกเกี่ยวกับการใช้นโยบายดอกเบี้ยต่ำเพื่อลดต้นทุนเงินทุนในภาครัฐบาลโดยวิธีบังคับให้สถาบันการเงินถือตั๋วเงินคลังเสีย เพราะการที่ไปกำหนดอัตราดอกเบี้ยของตั๋วเงินคลังไว้ต่ำนั้นจะทำให้โครงสร้างของอัตราดอกเบี้ยทั่วไปต่ำลงมา ทั้งนี้เพราะตั๋วเงินคลังเป็นตราสารระยะสั้นที่ไม่มีความเสี่ยง ซึ่งผู้ลงทุนสามารถใช้เป็น

ฐานในการกำหนดการลงทุนในตราสารอื่นได้ เมื่อตัวที่ใช้เป็นฐานในการกำหนดอัตราดอกเบี้ยของตราสารอื่นต่ำก็จะทำให้การกำหนดอัตราดอกเบี้ยของตราสารอื่นต่ำลงด้วย ซึ่งจะทำให้อัตราดอกเบี้ยทั่วไปในตลาดเงินต่ำกว่าความเป็นจริง เป็นการไม่สนับสนุนให้ตลาดเงินพัฒนา

ดังนั้นการพัฒนาตลาด Open Market และการเลิกการกำหนดอัตราดอกเบี้ยของตัวเงินคลัง โดยธนาคารแห่งประเทศไทยจะช่วยให้อัตราดอกเบี้ยถูกกำหนดโดยอุปสงค์และอุปทานของเงินทุนที่แท้จริง และถูกต้องกับภาวะของตลาด ซึ่งจะเป็นการสนับสนุนการพัฒนาตลาดเงินต่อไป

เมื่ออัตราดอกเบี้ยของทั้ง 2 ระบบได้รับการพัฒนาแล้ว กล่าวคือระบบอัตราดอกเบี้ยที่ตายตัวมีการปรับอัตราดอกเบี้ยให้สูงขึ้น และระบบลอยตัวที่อัตราดอกเบี้ยถูกกำหนดโดยอุปสงค์และอุปทานของเงินทุนในตลาด Open Market สามารถลอยตัวได้อย่างเสรีแล้วก็จะสามารถช่วยให้ตลาดเงินพัฒนาก้าวหน้า โดยระบบธนาคารซึ่งมีดอกเบี้ยเป็นระบบตายตัวจะสามารถระดมเงินออมได้มากขึ้น และขณะเดียวกันการปล่อยกู้ก็กระจายมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะสถาบันการเงินสามารถคิดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้จากรธุรกิจที่มีความเสี่ยงได้สูงขึ้น แต่อย่างไรก็ตามระบบธนาคารก็มีข้อเสียอยู่ข้อหนึ่งก็คือความยืดหยุ่นมีน้อย หากเกิดกรณีในตลาดเงินทั้งในและต่างประเทศมีความผันผวนมาก ระบบนี้จะไม่สามารถปรับอัตราดอกเบี้ยให้เข้ากับเปลี่ยนแปลงไปได้ในเวลาอันรวดเร็ว แต่ข้อเสียนี้ก็จะไม่สร้างความยุ่งยากอีกต่อไป ทั้งนี้เพราะเรามีการพัฒนาตลาด Open Market ที่มีดอกเบี้ยเป็นแบบลอยตัวมาช่วยปรับอัตราดอกเบี้ยหรือผลตอบแทนให้เป็นไปตามภาวะที่แท้จริงของตลาดได้

การที่เรามีตลาดเงินที่มีดอกเบี้ย 2 ระบบ คือระบบตายตัวและระบบลอยตัวจะช่วยให้การพัฒนาตลาดเงินของเราเป็นไปด้วยความมั่นคง กล่าวคือ ผู้ที่เคยชินกับอัตราดอกเบี้ยแบบตายตัวก็ยังคงใช้ระบบธนาคารต่อไปได้เหมือนเดิม สำหรับผู้ที่ต้องการให้อัตราเป็นแบบลอยตัวก็ไปใช้ตลาด Open Market นอกจากนี้อัตราดอกเบี้ยระบบลอยตัวในตลาด Open Market จะช่วยให้ผู้ที่เคยชินกับอัตราดอกเบี้ยระบบตายตัวมีความคุ้นเคยกับอัตราดอกเบี้ยระบบลอยตัวมากขึ้น เมื่อคนทั่วไปเข้าใจถึงระบบธนาคารและระบบ Open Market มากยิ่งขึ้นก็จะช่วยให้การพัฒนาตลาดเงินง่ายยิ่งขึ้น

VI การเพิ่มอุปทานของตราสาร การเพิ่มตราสารที่มีคุณสมบัติที่นับเป็นสิ่งจำเป็นต่อการพัฒนาตลาดเงิน โดยเฉพาะตลาดเงินแบบ Open Market เพราะตราสารเปรียบเสมือนสินค้าในตลาด ยิ่งตลาดมีสินค้ามากเท่าไร ตลาดก็มีความคึกคักมากเท่านั้น ดังนั้นการเพิ่มอุปทานของตราสารจึงเป็นสิ่งจำเป็น และแนวทางการพัฒนาให้ตราสารเพิ่มขึ้นมีดังนี้ .-

ก. ปรับปรุงโครงสร้างทางธุรกิจ โครงสร้างทางธุรกิจของประเทศเราโดยมากเป็นแบบครอบครัว การที่จะได้รับการแก้ไขโดยส่งเสริมให้ธุรกิจแบบครอบครัวแปรสภาพมาเป็นบริษัทมหาชน หรือธุรกิจที่จะจัดตั้งขึ้นใหม่ ควรส่งเสริมให้จัดตั้งในรูปของมหาชน ธุรกิจมหาชนจะมีการเปิดเผยข้อมูลการดำเนินงานและฐานะการเงินที่พอจะเชื่อถือได้แก่มหาชน นอกจากนี้ธุรกิจมหาชนโดยทั่วไปแล้วจะมีความมั่นคงกว่าธุรกิจแบบครอบครัว และจากการเปิดเผยของงบการเงิน และความมั่นคงของบริษัทมหาชน จะมีแนวโน้มถึงการออกตราสารจำหน่ายในตลาดเงิน เพราะตราสารที่จะออกจำหน่ายจะไม่มีอะไรค้ำประกัน นอกจากชื่อเสียงและความมั่นคงของบริษัทเท่านั้น ดังนั้นผู้ที่ออกตราสารจำหน่ายในตลาดเงินได้โดยทั่วไปแล้วต้องเป็นบริษัทที่มีชื่อเสียง และฐานะดีจึงจะได้รับความนิยมในการเพิ่มจำนวนบริษัทมหาชนจะเป็นวิธีหนึ่งที่ยั่งยืนเพื่อปริมาณตราสารในตลาดเงิน

ข. พัฒนากลไกของตลาดเงิน โดยเฉพาะนายหน้าและผู้ค้าหลักทรัพย์ เหตุที่ต้องพัฒนายนายหน้าและผู้ค้าหลักทรัพย์เพราะว่าตลาดเงินในประเทศเรายังขาดนายหน้าและผู้ค้าหลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ข้อช่วยการปฏิบัติงานก็ยังไม่กว้างขวาง เป็นเหตุให้ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับด้านนี้สูง เมื่อธุรกิจรวมค่าใช้จ่ายในการจำหน่ายตราสาร คือ ค่านายหน้าหรือค่าประกันการค้ากับดอกเบี้ยที่ต้องจ่ายตามตัว และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นจากการออกตราสารขายจะสูงกว่าค่าใช้จ่ายในการขอแบบเบิกเกินบัญชี ดังนั้นประสิทธิภาพและข้อช่วยการปฏิบัติงานของนายหน้าและผู้ค้าหลักทรัพย์จำเป็นต้องปรับปรุงให้ดีขึ้นเพื่อลดต้นทุนในการขายตราสารลง

ค. ลดบทบาทของการกู้แบบเบิกเกินบัญชี ในปัจจุบันการกู้แบบเบิกเกินบัญชียังเป็นอุปสรรคที่สำคัญในการพัฒนาตลาดแบบ Open Market ทั้งนี้เพราะการกู้แบบเบิกเกินบัญชียั้นสะดวกรวดเร็ว ค่าใช้จ่ายก็ถูกกว่าการออกตราสารจำหน่าย วงเงินที่ขอไว้เมื่อธนาคารอนุมัติก็จะเบิกได้ทันทีตามต้องการ ธุรกิจจึงนิยมใช้การกู้แบบเบิกเกินบัญชีกันมาก ดังนั้นการพัฒนาตลาดแบบ Open Market จึงมีปัญหา

การที่จะพัฒนาระบบ Open Market ให้ก้าวหน้าขึ้นจำเป็นต้องลดบทบาทของการกู้แบบเบิกเกินบัญชีลง การจะลดบทบาทของการกู้แบบเบิกเกินบัญชีจำเป็นต้องปรับปรุงประสิทธิภาพและขอบข่ายงานของนายหน้าและผู้ค้าหลักทรัพย์ให้ดีขึ้น ทั้งนี้เพื่อลดต้นทุนในการจำหน่ายตราสารลง และเพื่อให้ต้นทุนการออกตราสารจำหน่ายถูกกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับต้นทุนของการกู้แบบเบิกเกินบัญชี นอกจากนี้ค่าบริการที่สะดวกและรวดเร็วในการจำหน่ายตราสารก็เป็นปัจจัยที่สำคัญในการสร้างความนิยมให้ธุรกิจหันมาใช้การกู้เงินแบบจำหน่ายตราสาร และจะมีส่วนทำให้เงินเบิกเกินบัญชีมีความสำคัญลดลงไปโดยผู้ขอกู้อาจจะขอกู้เพื่อมาหมุนหลังตราสารที่ออกจำหน่าย เพราะในบางครั้งการจำหน่ายตราสารอาจมีอุปสรรคเกี่ยวกับปริมาณเงินที่ได้ไม่ครบตามจำนวนที่ต้องการ หรือบางครั้งอาจใช้เงินเบิกเกินบัญชีไปก่อนตราสารกลับคืน ในกรณีที่บริษัทอาจจะมีปัญหาเกิดขึ้นเกี่ยวกับด้านการใช้เงินในวันใกล้ก่อนตราสาร

๑. สร้างตลาดรอง การสร้างตลาดรองเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาอุปสงค์และอุปทานของตราสาร ตลาดรองนั้นอาจถูกสร้างขึ้นโดยนายหน้า และผู้ค้าหลักทรัพย์ ซึ่งทำหน้าที่เป็นคนกลางนำผู้ที่ต้องการซื้อและผู้ที่ต้องการขายตราสารมาพบกัน แต่วิธีนี้ทั้งนายหน้าและผู้ค้าหลักทรัพย์ต้องทำงานอย่างมีประสิทธิภาพจริง ๆ และต้องมีขอบข่ายงานที่กว้างขวาง ยิ่งขอบข่ายงานมีกว้างขวางเท่าใดก็ยิ่งมีสภาพคล่องให้กับตราสารต่าง ๆ ได้มากเท่านั้น ทั้งนี้เพราะนายหน้าผู้ค้าหลักทรัพย์สามารถหาผู้ซื้อผู้ขายตราสารได้อย่างกว้างขวาง โอกาสที่จะจับคู่ระหว่างผู้ที่ประสงค์จะซื้อหรือขายตราสารในปริมาณเงินและอัตราดอกเบี้ยที่ 2 ฝ่ายต้องการมีมาก ทำให้ขบวนการซื้อขายเกิดขึ้นในเวลาอันรวดเร็วและผู้ขายตราสารจะได้รับเงินภายในระยะเวลาอันสั้น แต่วิธีนี้ไม่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย เนื่องจากนายหน้าและผู้ค้าหลักทรัพย์ของเรายังขาดประสบการณ์และมีขอบข่ายงานที่แคบมากจะไม่สามารถสร้างสภาพคล่องที่ดีแก่ตลาดได้ วิธีที่เหมาะสมในการตั้งตลาดรองสำหรับประเทศเรานั้นคือ การติดตั้งขึ้นมาในรูปของ Discount House (ซึ่งรายละเอียดจะกล่าวต่อไปในหัวข้อที่ IX) เมื่อเรามีตลาดรองแล้วอุปสงค์หรือความนิยมในการถือตราสารก็จะมีมากขึ้น เนื่องจากตราสารที่ถือเหล่านั้นสามารถเปลี่ยนเป็นเงินได้เร็วมากไม่แพ้กับการถอนเงินจากธนาคาร นอกจากนี้อัตราผลตอบแทนจากการถือตราสารย่อมจะดีกว่าการฝากเงินกับธนาคาร เมื่ออุปสงค์ของตราสารในตลาดรองเพิ่มขึ้นก็จะมีส่วนช่วยให้อุปทานในตลาดปฐมเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากธุรกิจมีความมั่นใจต่อการจำหน่ายตราสารมากยิ่งขึ้น

จ. สนับสนุนการเพิ่มของตราสารที่มีคุณภาพดี การเพิ่มขึ้นของตราสารที่มีคุณภาพดี จะช่วยเพิ่มปริมาณของตราสารที่หมุนเวียนในตลาดเงิน ตราสารที่มีคุณภาพดีจะช่วยสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ถือตราสาร ซึ่งจะมีส่วนทำให้ตลาดเงินมีความมั่นคงและง่ายต่อการพัฒนา ตราสารที่สมควรแก่การพัฒนา มีดังนี้ .-

1) ตราสารที่ธนาคารรับรอง (Bankers' Acceptance or BA) BA นั้นเป็นตัวแลกเปลี่ยนที่รับรองโดยธนาคารพาณิชย์ โดยทั่วไป BA มี 2 ชนิดคือ BA ที่เกิดจากการค้าระหว่างประเทศกับ BA ที่เกิดจากการค้าภายในประเทศ โดยมาก ผู้ถือ BA จะทำการขายลดกับธนาคารพาณิชย์ BA ที่เกิดจากการค้าระหว่างประเทศ ธนาคารโดยมากจะทำการขายลดในตลาดเงินต่างประเทศ ส่วน BA ที่เกิดจากการค้าภายในประเทศธนาคารต้องถือไว้จนครบกำหนด หากตลาดรองในประเทศได้รับการพัฒนาธนาคารก็สามารถจำหน่าย BA แก่ธุรกิจหรือประชาชนได้แทนที่ต้องถือไว้จนครบกำหนด และ BA ในตลาดรองก็จะมีราคาจำหน่ายหมุนเวียนเปลี่ยนมือกันไป เพราะคนเชื่อถือและความเสี่ยงแทบจะไม่มี ดังนั้นหากตลาดรองได้รับการพัฒนา BA ที่ธนาคารเคยนำไปขายลดในตลาดเงินในต่างประเทศก็สามารถขายลดในตลาดเงินในประเทศได้เป็นการเพิ่มอุปทานตราสารที่ดีในตลาดเงิน

2) ตราสารเงินฝาก (Certificate of Deposits หรือ C D) CD ในปัจจุบันยังไม่มี แต่เมื่อตลาดแบบ Open Market ได้รับการพัฒนา CD ก็น่าจะมีการออกใช้เสียที่ส่วนวงเงินก็ควรจะไม่สูงนัก ควรอยู่ในระดับ 100,000 บาทขึ้นไป ทั้งนี้เพื่อให้ธุรกิจขนาดเล็กขนาดกลางและประชาชนผู้มีรายได้อัตราปานกลางได้เข้าร่วมในตลาดนี้ ทำให้ตลาดนี้มีผู้เข้าร่วมมาก ซึ่งยังผลประโยชน์ในด้านการสร้างตลาดรอง กล่าวคือ เมื่อมีผู้ร่วมตลาดมากเท่าใดตลาดรองก็มีความคล่องมากเท่านั้น นอกจากนี้ยังมีประโยชน์อีกประการหนึ่งคือ ทำให้คนส่วนมากได้รู้ถึงวิธีการลงทุนใน Open Market เป็นการสร้างพื้นฐานของกลไกด้าน Open Market ให้คนส่วนมากได้รู้และเข้าใจและจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาตราสารในตลาดอื่น ๆ หรือตลาดตราสารชนิดใหม่ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

3) ตราสารการค้า ตราสารที่เกิดจากการค้าควรแก่การสนับสนุนให้มีการซื้อขายในตลาด การขายลดตราสารการค้านั้นจะอำนวยความสะดวกแก่ธุรกิจ โดยเฉพาะธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็กร ธุรกิจเหล่านี้ตามปกติต้องพึ่งแหล่งเงินทุนกระบบอยู่แล้ว หากธุรกิจดังกล่าวสามารถนำตราสารเข้ามาซื้อขายในตลาดเงินได้จะช่วยให้อุปสรรคของธุรกิจดังกล่าวมีความคล่องตัวมากขึ้น กล่าวคือเมื่อธุรกิจได้ตราสารมา ธุรกิจก็สามารถนำไปเปลี่ยนเป็นเงินสดทันทีที่ต้องการเป็นการย่นระยะเวลาของวงจรเงินสด(Cash Cycle) ที่เกิดจากการขายสินค้าลง ทำให้ธุรกิจมีความคล่องตัวในการดำเนินงาน แต่การที่จะทำการขายลดตราสารนั้นจะมีอุปสรรคในด้านคุณภาพของตราสาร เพราะธุรกิจขนาดเล็กลงและขนาดกลางย่อมไม่ค่อยจะเป็นที่รู้จักดีของคนทั่วไป ธุรกิจดังกล่าวจึงมีเป็นจำนวนมากที่ไม่ค่อยมีชื่อเสียง แต่ฐานะการเงินและการดำเนินงานอยู่ในขั้นดี ดังนั้นตราสารที่ออกโดยธุรกิจดังกล่าวจึงน่าจะสนับสนุนให้เพิ่มปริมาณมากขึ้น และเพื่อให้ตราสารดังกล่าวได้รับความนิยม และเชื่อถือจากผู้ลงทุนตราสารดังกล่าวควรจะมีสถาบันที่ทำหน้าที่ค้ำประกันการจ่ายชำระหนี้ให้ หากผู้ออกตราสารไม่ชำระเงิน เมื่อตราสารครบกำหนด สถาบันดังกล่าวอาจจะเป็นธนาคารพาณิชย์ โดยธนาคารเข้าไปค้ำประกันจ่ายหนี้โดยวิธีรับทำอาวัลตัวเป็นต้น ตัวนั้นก็จะกลายเป็นตัวขึ้นต้น นอกจากธนาคารพาณิชย์แล้วสถาบันประกันสินเชื่อแก่ธุรกิจขนาดเล็กลงและขนาดกลางก็น่าจะสนับสนุนให้จัดตั้งขึ้น เพื่อบริการการให้กู้ยืมและค้ำประกันตัวเงินแก่ธุรกิจขนาดกลาง เมื่อมีสถาบันที่เข้ามาค้ำประกันตัวเงินให้กับธุรกิจขนาดเล็กลงและขนาดกลางแล้ว ตัวเงินของธุรกิจดังกล่าวย่อมจะเป็นที่นิยมของผู้ลงทุนและมีส่วนทำให้ธุรกิจขนาดเล็กลงและขนาดกลางเข้าร่วมในตลาด Open Market มากขึ้น ธุรกิจดังกล่าวไม่เฉพาะแต่ขายลดตราสารอย่างเดียว แต่บางครั้งมีเงินเหลือก็สามารถซื้อตราสารในตลาดรองเพื่อหาผลประโยชน์จาก Idle Cash อีกด้วย ซึ่งจะเห็นได้ว่าการเข้าร่วมตลาดของธุรกิจขนาดเล็กลงและกลางจะมีส่วนช่วยเพิ่มทั้งอุปสงค์และอุปทานของตราสารในตลาดเงิน

เมื่อธุรกิจขนาดเล็กลงและขนาดกลางสามารถเข้าถึงตลาดในระบบ Open Market แล้ว และเมื่อรวมกับธุรกิจขนาดใหญ่ที่มีคุณสมบัติพร้อมที่จะเป็นผู้ร่วมตลาดที่ดีในตลาดอยู่แล้ว ก็จะทำให้ตลาด Open Market ทั้งระบบมีผู้เข้าร่วมตลาดมากขึ้นทำให้ตราสารที่เป็นสินค้าในการซื้อขายมีจำนวนมากขึ้น และก็มีราคาหลายระดับให้เลือกลงทุน ซึ่งจะช่วยให้ตลาดนี้เป็นแหล่งเงินทุนของคนส่วนใหญ่ของประเทศ ไม่ใช่ของเฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น

VII การส่งเสริมการตั้งสถาบันที่จัดอันดับเครดิต (Credit Rating) ในปัจจุบันการ
 จัดตั้งสถาบันที่จะทำ Credit Rating นั้นยังเป็นเรื่องที่ทำได้ยากมาก ทั้งนี้สืบเนื่องจากธุรกิจส่วนใหญ่
 ยังเป็นธุรกิจแบบครอบครัว ซึ่งไม่ยอมเปิดเผยฐานะการเงินและการดำเนินงานที่แท้จริงแก่สาธารณชน
 จึงเป็นการยากที่จะหาผู้มีความรู้และความสามารถจัดตั้งสถาบันดังกล่าวได้ ส่วนเรื่องที่จะให้ชาวต่าง
 ประเทศที่มีความรู้และความสามารถมาจัดตั้งสถาบันจัดทำ Credit Rating นั้นก็เป็นวิธีหนึ่งที่จะ
 สามารถกระทำได้ แต่ก็คงเป็นไปได้ยาก เนื่องจากระบบการเก็บตัวเลขของเรายังไม่ดีพอ ตัวเลข
 อยู่กระจัดกระจายไม่มีศูนย์กลางที่รวมแหล่งข้อมูลโดยเฉพาะ ตัวเลขที่ได้ก็ล่าช้าไม่มีใครทันสมัย และ
 ความถูกต้องของตัวเลขยังคงคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงอยู่มาก แต่อย่างไรก็ตามก็มีอยู่ก็วิธีหนึ่ง
 น่าจะนำมาใช้ในการจัดตั้งสถาบันจัดทำ Credit Rating ได้ วิธีนี้เป็นวิธีที่ดีที่สุด และมีความเป็น
 ไปได้มากที่สุดในการจัดตั้งสถาบันดังกล่าว วิธีที่ว่านี้คือให้สถาบันการเงินโดยเฉพาะธนาคารพาณิชย์
 และบริษัทเงินทุนร่วมกันก่อตั้งสถาบันนี้ขึ้นมา ทั้งนี้เพราะว่าธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุนต่างก็ทำ
 หน้าทีคล้ายกัน คือ ระดมเงินทุนจากประชาชนแล้วนำไปปล่อยกู้ระยะสั้นแก่ธุรกิจในตลาดต่าง ๆ ดังนั้น
 ธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุนจึงมีความคุ้นเคยกับลูกค้าของตนดีเป็นพิเศษ การรู้ถึงประวัติการดำเนินงาน
 ของบริษัท ผู้บริหาร ตลอดจนฐานะการเงินและการดำเนินงานของลูกค้าที่แท้จริงจึงเป็นเรื่องที่
 ทำได้ไม่ยาก เนื่องจากการปล่อยกู้ของสถาบันทั้ง 2 แห่งก็ต้องอาศัยข้อมูลดังกล่าวใช้ประกอบการ
 พิจารณาปล่อยกู้อยู่แล้ว จึงเห็นสมควรอย่างยิ่งที่ธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุนน่าจะร่วมมือกันจัด
 ตั้งสถาบันที่จัดทำ Credit Rating ขึ้นมา ทั้งนี้เพื่อผลประโยชน์ต่อสถาบันเองในปัจจุบันและภาย
 หน้า ซึ่งสถาบันทั้ง 2 ต่างก็ทำหน้าที่รับซื้อลดตัวเงินอยู่แล้ว กับเพื่อผลประโยชน์ของผู้ลงทุนในอนาคต
 ที่จะเข้ามาในตลาด Open Market ทั้งนี้เพื่อสร้างความสะดวกรวดเร็วในการซื้อขายตราสาร
 เนื่องจากผู้ลงทุนไม่ต้องเสียเวลามากในการสืบหาข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทของตราสารที่จะทำการซื้อเอง
 เป็นการประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย และยังมีส่วนช่วยสร้างความนิยมแก่นักลงทุนในการหันมาซื้อขาย
 ตราสาร เป็นการสร้างตลาดให้มีสภาพคล่องขึ้นอีกด้วย นอกจากนี้การดำเนินธุรกิจในอนาคตมีแนวโน้ม
 ไปทางการดำเนินธุรกิจแบบตะวันตกมากยิ่งขึ้น เนื่องจากทายาทผู้สืบทอดทางธุรกิจ หรือชนรุ่นต่อไป
 มีการศึกษาสูงขึ้น อิทธิพลทางการศึกษาย่อมมีส่วนทำให้การดำเนินธุรกิจมีแบบแผนอย่างธุรกิจแบบ
 ตะวันตกมากยิ่งขึ้น การให้สินเชื่อแก่ลูกค้าจะต้องมีความระมัดระวังและรอบคอบยิ่งขึ้น การวิเคราะห์
 การปล่อยสินเชื่อแก่ลูกค้าอาจจะจะเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่พ้น และเมื่อถึงเวลานั้นสถาบันที่จัดทำ Credit

Rating ก็จะช่วยให้ออมูลเกี่ยวกับฐานะการเงินและการดำเนินงานของลูกค้านักธุรกิจ ซึ่งทำให้ประหยัดทั้งเวลาและค่าใช้จ่าย และประโยชน์ประการสุดท้ายคือ สถาบันจัดทำ Credit Rating จะมีความสัมพันธ์กับตลาดทุน ตลาดทุนของเราจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเพื่อให้เป็นแหล่งเงินทุนระยะยาวที่แท้จริงแก่ธุรกิจ และเพื่อให้อำนาจกับโครงการพัฒนาประเทศให้ก้าวสู่ประเทศอุตสาหกรรม เมื่อตลาดทุนพัฒนามากขึ้น การออกพันธบัตร (Bonds) หุ้นกู้ (Debentures) จำหน่ายในตลาดจะมีมากขึ้น ผู้ลงทุนใดที่สนใจจะลงทุนในหลักทรัพย์ระยะยาวจะสามารถหาข้อมูลทางการเงินของบริษัทที่จะลงทุนจากสถาบันดังกล่าวเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนได้ เป็นการประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายเช่นกัน

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าสถาบันจัดทำ Credit Rating ควรที่จะได้รับการพิจารณาทั้งนี้เพื่อให้เป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งช่วยส่งเสริมตลาดระบบ Open Market ให้เจริญก้าวหน้าและเพื่อช่วยพัฒนาตลาดทุนในเรื่องเกี่ยวกับการซื้อขายพันธบัตร หุ้นกู้ ซึ่งเป็นแหล่งเงินทุนระยะยาวที่สำคัญของธุรกิจภายในภาคอุตสาหกรรมอีกทางหนึ่งด้วย

VIII การส่งเสริมความรู้ในเรื่องตลาดเงินแบบ Open Market เพื่อให้ระบบ Open Market พัฒนาให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบของตลาดและกระบวนการของการดำเนินงานของตลาดเป็นสิ่งจำเป็นต้องให้ประชาชนทั่วไปมีความรู้และความเข้าใจให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ยิ่งประชาชนมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับตลาดนี้มากเท่าใด การพัฒนาตลาดนี้ก็ยิ่งจะง่ายขึ้นเท่านั้น

ผู้ที่น่าจะได้รับการส่งเสริมให้มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับตลาดนี้คือ ประชาชนทั่วไปและธุรกิจ เช่น บริษัทจำกัด บริษัทมหาชน เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนทั่วไปเข้าใจถึงกลไกการลงทุนและสำหรับธุรกิจต่าง ๆ นั้น ก็เพื่อให้มีความรู้และความเข้าใจถึงวิธีการระดมทุนในตลาดนี้ ตลอดจนผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่จะได้รับ การส่งเสริมประชาชนทั่วไปซึ่งเป็นผู้ออมลู่ทุนกับส่งเสริมให้ธุรกิจซึ่งเป็นผู้ยืมลู่ทุนมีความรู้และความเข้าใจถึงตลาดนี้จะเป็นการช่วยสร้างอุปสงค์และอุปทานของตราสารในตลาดนี้ให้เพิ่มขึ้น

การที่จะส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับตลาดแบบ Open Market นั้นสามารถจะกระทำดังต่อไปนี้ .-

1) จัดอบรมหลักสูตรระยะสั้น หลักสูตรระยะสั้นนั้นจะเหมาะสำหรับพวกที่เป็นพนักงานของสถาบันการเงินและเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินของธุรกิจ เพราะพนักงานเหล่านี้พอมีพื้นฐานเรื่องการเงินอยู่แล้ว และประกอบกับแต่ละคนต้องมีการะหน้าที่ด้านการทำงาน การจะส่งพนักงานเหล่านี้เรียนหลักสูตรเพิ่มเติมระยะยาวในมหาวิทยาลัยเป็นสิ่งที่ไม่ทำได้ยาก ดังนั้นหลักสูตรระยะสั้น ๆ ที่บรรจุเนื้อหาสาระสำคัญของความรู้ในตลาดระบบ Open Market จึงเป็นวิธีที่เหมาะสมและเกี่ยวข้องกับสถาบันที่จะทำการจัดหลักสูตรระยะสั้นสำหรับพวกพนักงานเหล่านี้ สมควรที่สถาบันการเงินต่าง ๆ เช่น ธนาคารพาณิชย์ ธนาคารแห่งประเทศไทย และมหาวิทยาลัย เป็นต้น ร่วมมือกันจัดขึ้น ทั้งนี้เพราะสถาบันดังกล่าวมีผู้มีความรู้ความสามารถในการสอนพร้อมอยู่แล้ว เมื่อพนักงานผ่านการอบรมหลักสูตรแล้วก็จะมีความรู้ความเข้าใจที่เพิ่มขึ้น และจะได้อาศัยความรู้และประสบการณ์ที่มีมาในอดีตกับที่ได้รับเพิ่มเติมในการช่วยสร้างตลาดเงินแบบ Open Market ต่อไป แต่วิธีนี้เป็นวิธีแก้ไขปัญหาระยะสั้นสมควรอย่างยิ่งที่ต้องมีการวางแผนการสร้างคนในระยะยาวควบคู่ไปด้วย จึงจะทำให้สามารถผลิตคนที่มีคุณภาพตามที่ต้องการได้ และมีปริมาณที่มากด้วย

2) สถาบันการศึกษา สถาบันการศึกษาควรต้องมีหน้าที่โดยตรงในการวางแผนระยะยาวในการพัฒนาคนให้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับตลาดแบบ Open Market มาป้อนให้กับความต้องการของตลาดนี้ ทั้งนี้สามารถทำได้โดยการบรรจุหลักสูตรวิชาที่เกี่ยวกับตลาด Open Market ออกมาบังคับเรียนเฉพาะหรือเป็นวิชา Core Course ในภาคการธนาคารและการเงิน เพื่อให้บัณฑิตศึกษาชั้นต่อ ๆ ไปที่จะเข้าสู่วงการธุรกิจการเงินมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับตลาดเงินมากขึ้น แทนที่จะรู้จักแต่ระบบธนาคารเพียงระบบเดียว และเมื่อถึงวันวันปริมาณคนที่วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยผลิตป้อนสู่ตลาดก็ในวันจะมีมากขึ้น คุณภาพและปริมาณของคนทำงานเกี่ยวกับตลาดเงินก็จะเพิ่มขึ้น การพัฒนาหลากหลาย ๆ ของตลาดเพื่อให้ตลาดเงินก้าวหน้ายิ่งขึ้นก็สามารถทำได้ง่าย เพราะผู้ที่เกี่ยวข้องกับตลาดนี้มีพื้นฐานความรู้ที่ต่อยอยู่แล้ว จุดสรรคในการพัฒนาตลาดเงินก็จะลดลง

3) เผยแพร่ความรู้ทางด้านสื่อกลางต่าง ๆ สื่อกลางที่น่าจะทำหน้าที่ในการเผยแพร่ความรู้ให้แก่ประชาชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ธุรกิจ วารสารของสถาบันการศึกษา วารสารของสถาบันการเงินต่าง ๆ เช่น วารสารของธนาคาร วารสารของสมาคมไทยเงินทุน รายงานเศรษฐกิจรายเดือนของธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นต้น สถาบันทั้งหมดที่กล่าวมานี้ควรจะมีส่วนร่วมกันเผยแพร่ความรู้

เกี่ยวกับตลาดนี้เพื่อกระตุ้นผลิตนักศึกษา ประชาชนทั่วไปและธุรกิจต่าง ๆ สนใจที่จะศึกษาตลาดนี้มากยิ่งขึ้น นอกจากสื่อกลางทางพิมพ์แล้ว สื่อกลางทางด้านวิทยุก็น่าจะมีส่วนร่วมด้วย โดยการบรรจุบทความเกี่ยวกับความรู้ของตลาดนี้ในรายการวิทยุการศึกษา สำหรับโทรทัศน์ก็สามารถร่วมโดยแพร่ภาพออกอากาศในรายการโทรทัศน์การศึกษาเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนทั่วไปสนใจเกี่ยวกับตลาดนี้ การเผยแพร่ความรู้โดยผ่านด้านสื่อกลางต่าง ๆ ถ้าทำได้อย่างมีประสิทธิภาพก็จะมีส่วนช่วยเสริมสร้างทั้งทางด้านอุปสงค์และอุปทานแก่ตลาดนี้

IX การพัฒนาตลาดรอง ตลาดรองของตราสารต่าง ๆ ในตลาดเงินนับว่าเป็นตลาดที่สำคัญและเป็นหัวใจต่อระบบการดำเนินงานของตลาดเงินระบบ Open Market การพัฒนาตลาดเงินระบบ Open Market จะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวมีส่วนขึ้นอยู่กับตลาดรองเป็นอย่างมาก

ก. ความหมายของตลาดรอง ตลาดรองเป็นสถานที่ที่ทำการซื้อขายตราสารก่อนที่ตราสารจะครบกำหนดไถ่ถอน ตลาดรองอาจจะถูกสร้างขึ้นโดยนายหน้าและผู้ค้าหลักทรัพย์ที่ทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการซื้อขายตราสาร ยิ่งขอบข่ายงานด้านซื้อขายมีกว้างเท่าใด ตลาดรองก็มีขนาดใหญ่ขึ้นเท่านั้น ตลาดรองที่ถูกสร้างขึ้นโดยนายหน้าและผู้ค้าหลักทรัพย์นี้จะไม่มีแหล่งที่ซื้อขายที่แน่นอน ซึ่งตรงข้ามกับตลาดรองอีกรูปแบบหนึ่งที่ถูกจัดตั้งขึ้นโดยมีสถานที่ที่ซื้อขายที่แน่นอน สถานที่ที่จะทำการซื้อขายนี้ถูกจัดตั้งขึ้นโดยสถาบันซื้อลดตราสาร หรือที่เรียกว่า "Discount House" ซึ่งทำหน้าที่รับซื้อขายตราสารในนามของตัวเองและในนามของผู้อื่นด้วย

ข. ความสำคัญของตลาดรอง ความสำคัญของตลาดรองมีต่อกลไกระบบการทำงานของตลาดเงินระบบ Open Market และผู้ที่เกี่ยวข้องดังนี้ .-

1) ขยายวงจรกิจกรรมเวียนของตราสารให้กว้างขึ้น ในสภาพตลาดที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ตราสารที่ออกโดยรัฐบาลนั้นสภาพคล่องนับว่าพอจะหาได้ โดยที่ผู้ถือตราสารนำไปขายคืนโดยตรงแก่ธนาคารแห่งประเทศไทย ส่วนตราสารการพาณิชย์นับว่าสภาพคล่องหาได้น้อยมาก ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน ทำหน้าที่ตลาดปฐม (Primary Market) เป็นแหล่งให้กู้ยืมเงินโดยการรับซื้อลดเช็ค ตัวสัญญาใช้เงิน ตัว BA จากลูกค้าและธุรกิจต่าง ๆ วงจรกิจกรรมเวียนของตราสารเหล่านี้โดยมากจะหยุดแค่ธนาคารพาณิชย์ และบริษัทเงินทุน แต่ก็มีตราสาร BA ที่เกิดจากการค้าระหว่างประเทศที่ส่งบางธนาคารนำไปจำหน่ายในตลาดเงินในต่างประเทศ และตัวเงินที่เกิดจากอุตสาหกรรม

ที่รัฐส่งเสริมสามารถนำไปขายลดกับธนาคารแห่งประเทศไทยได้นอกนั้นก็ไม่สามารถจำหน่ายต่อได้ ทั้งธนาคารพาณิชย์และบริษัท เงินทุนต้องถือตัวเงินเหล่านั้นจนกว่าจะครบกำหนดไถ่ถอน ถ้าธนาคารใดหรือบริษัท เงินทุนใดรับซื้อตัวเงินไว้มากก็จะทำให้สภาพคล่องของตนลดน้อยลงไป แต่เมื่อมีตลาดรองเกิดขึ้น ตลาดรองจะเป็นแหล่งที่ธนาคารพาณิชย์และบริษัท เงินทุนสามารถนำตัวที่ซื้อมาขายต่อในตลาดรอง หรือถ้ามีเงินเหลือก็สามารถหาซื้อตราสารจากตลาดรองได้ ดังนั้นตลาดรองจะเป็นแหล่งปรับสภาพคล่องของสถาบันการเงิน และสถาบันธุรกิจต่าง ๆ ด้วย เมื่อตลาดรองได้รับการพัฒนา กลไกของตลาดก็จะทำให้ผู้เข้ามาซื้อและเข้ามาขายในตลาดรองมากขึ้น ซึ่งจะเป็นการขยายวงจรมูลนิธิของตราสารให้กว้างหน้าออกไปได้มากยิ่งขึ้น

2) ตลาดรองเป็นกลไกการกำหนดอัตราดอกเบี้ยการกู้ยืมของตราสารประเภทต่าง ๆ ให้เป็นไปตามอุปสงค์และอุปทานของเงินทุนในตลาดเงินที่แท้จริง และดอกเบี้ยที่ถูกกำหนดขึ้นนี้จะเป็นตัวชี้ (Indicator) สภาพการเงินของประเทศและแนวโน้มอัตราดอกเบี้ยในตลาดเงินในช่วงเวลาหนึ่ง

3) ตลาดรองเป็นแหล่งที่ใช้ปรับอัตราผลตอบแทนของการลงทุน ผู้ลงทุนสามารถเลือกอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในระดับและความเสี่ยงต่าง ๆ ที่มีลงทุนต้องการ และเนื่องจากอัตราดอกเบี้ยในตลาดนี้ไวต่อการเปลี่ยนแปลง (Sensitive) ดอกเบี้ยจะแปรเปลี่ยนไปตามภาวะตลาด จึงเป็นผลดีที่ช่วยป้องกันการเคลื่อนย้ายเงินทุนระยะสั้นออกสู่ต่างประเทศหรือออกสู่ตลาดเงินนอกระบบ ซึ่งมีตัวอย่างมาแล้วในช่วงปี 2522 และ 2523 เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อในประเทศสูงมาก และเงินก็อยู่ในภาวะตึงตัว อัตราผลตอบแทนในตลาดเงินซึ่งเป็นแบบ Banking System มีโครงสร้างที่ตายตัวและอยู่ในระดับต่ำทำให้เงินในระบบไหลออกสู่นอกระบบหรือออกสู่ต่างประเทศ ดังนั้นถ้าเรามีตลาดรอง ตลาดรองจะเป็นแหล่งปรับอัตราผลตอบแทนของผู้ลงทุนทั้งหลาย เงินทุนก็ยังคงหมุนเวียนในตลาดเงินในระบบต่อไป นอกจากนี้อัตราผลตอบแทนที่เปลี่ยนแปลงไปตามภาวะตลาดจะมีส่วนช่วยชักจูงให้ผู้ลงทุนในตลาดเงินนอกระบบหันมาลงทุนในตลาดเงินในระบบได้อีกทางหนึ่งด้วย

4) ตลาดรองจะเป็นแหล่งที่ช่วยให้เกิดการเคลื่อนย้ายของเงินทุนจากตลาดหนึ่งไปสู่อีกตลาดหนึ่ง เมื่อปรากฏว่าอัตราผลตอบแทนของตราสารในตลาดหนึ่งสูงกว่า อีกตลาดหนึ่ง (โดยที่สิ่งอื่นยังคงที่) ผู้ลงทุนที่จะอาศัยตลาดรองเป็นแหล่งขายตราสารที่ให้ผลตอบแทนที่ต่ำกว่า และ

นำเงินที่ขายได้ไปซื้อตราสารที่ให้ผลตอบแทนที่สูงกว่าจากตลาดรอง เช่นกัน ยิ่งตลาดรองทำหน้าที่ของมันเองอย่างมีประสิทธิภาพ การเคลื่อนย้ายเงินทุนจะเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วและเสรีซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อรัฐในการดำเนินนโยบายทางการเงินแบบ Open Market Operation ในการควบคุมอัตราดอกเบี้ยและปริมาณเงินทุนเวียนให้เป็นไปตามอัตราที่รัฐต้องการ เพื่อผลประโยชน์ต่อเศรษฐกิจโดยรวม

5) รัฐสามารถผลักดันให้ธนาคารพาณิชย์หันไปใช้ตลาดรองเป็นแหล่งปรับสภาพคล่องของธนาคารแทนที่จะให้ธนาคารมาปรับสภาพคล่องกับธนาคารแห่งประเทศไทย เช่นที่ปฏิบัติกันอยู่ทุกวันนี้ การผลักดันให้ธนาคารไปใช้บริการของตลาดรองจะทำให้รัฐเป็นแหล่งเงินทุนแหล่งสุดท้ายของธนาคารพาณิชย์อย่างแท้จริง การดำเนินมาตรการทางการเงินต่าง ๆ จะสามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

6) ตลาดรองเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาตราสารการพาณิชย์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และจะช่วยให้การค้าคล่องตัวยิ่งขึ้นด้วย

ค. ความสัมพันธ์ระหว่างตลาดปฐมกับตลาดรอง ความสัมพันธ์ระหว่างตลาดปฐมกับตลาดรองนั้นสัมพันธ์กันในด้านต่อไปนี้ .-

1) ในแง่การจำหน่ายตราสาร บริษัทจะสามารถขายตราสารที่ออกใหม่ได้มากเพียงใดนั้นต้องขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของตลาดรองในการสร้างตลาดซื้อขายที่ต่อเนื่องกันหรือที่เรียกว่าสร้างสภาพคล่องแก่ตราสารสำหรับตราสารหลังจากที่ออกจำหน่ายแล้ว ถ้าหากมีตลาดรองที่ดีการที่จะออกตราสารจำหน่ายนั้นก็กระทำได้ง่าย สะดวก และรวดเร็ว แต่ถ้าวัตตราสารขาดตลาดรองที่ดีตราสารที่จะออกจำหน่ายจะต้องประสบกับความยากลำบากในการหาผู้ซื้อ และผู้ขายอาจจะต้องให้ผลตอบแทนแก่ผู้ซื้อในอัตราที่สูง เพื่อเป็นการล่อใจผู้ซื้อทำให้บริษัทต้องเสียต้นทุนการจำหน่ายตราสารที่สูง และอาจจะมีผลทำให้บริษัทต้องหาเงินทุนจากแหล่งอื่นแทนการจำหน่ายตราสาร

2) ราคาและผลตอบแทนของตราสารที่ออกใหม่ และตราสารที่มีจำหน่ายในตลาดรองจะมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด ตราสารที่ออกใหม่และตราสารที่มีจำหน่ายในตลาดสามารถทดแทนกันได้โดยสิ้นขาดของผู้ลงทุน ตราสารที่จะออกจำหน่ายจะไม่สามารถขายได้ในอัตราผลตอบแทนต่ำกว่า

ผลตอบแทนของตราสารที่มีคุณลุ่มบัตติเหมือนกันที่สามารถเปรียบเทียบกันได้ในตลาดรอง และถ้าตลาดรองทำหน้าที่ของมันอย่างมีประสิทธิภาพ ผลตอบแทนของตราสารที่ออกใหม่ก็ไม่จำเป็นต้องสูงกว่าตราสารที่มีคุณลุ่มบัตติเหมือนกันในตลาดรองมากเท่าใดนัก จากที่กล่าวมาจะพบว่าอัตราผลตอบแทนในตลาดรองจะมีบทบาทต่อการกำหนดอัตราผลตอบแทนของตราสารที่จะออกใหม่ ยิ่งเป็นการกู้ยืมระยะสั้น อัตราผลตอบแทนของตราสารในตลาดรองก็ยิ่งมีอิทธิพลต่อการกำหนดอัตราผลตอบแทนของตราสารที่จะออกจำหน่ายมากยิ่งขึ้น แต่ทั้งนี้ก็มีได้หมายความว่าอัตราผลตอบแทนของตราสารในตลาดรองจะเป็นปัจจัยที่กำหนดอัตราผลตอบแทนของตราสารที่จะออกจำหน่ายเพียงปัจจัยเดียวเท่านั้น แต่ต้องถูกกำหนดควบคู่ไปกับอุปสงค์และอุปทานใน 2 ตลาด (ตลาดปฐมและตลาดรอง) พร้อมกันไปด้วย แต่อย่างไรก็ตามอัตราผลตอบแทนในตลาดรองจะเป็นตัวชี้หรือตัวกำหนดขั้นพื้นฐานในการพิจารณาที่กำหนดอัตราผลตอบแทนของตราสารที่จะออกใหม่

เมื่อตลาดทั้ง 2 มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด การที่จะพัฒนาตลาดรองเพียงด้านเดียวนั้นคงจะทำให้การพัฒนาตลาดเงินนั้นประสบผลสำเร็จได้ยาก ดังนั้นการพัฒนาต้องพัฒนาพร้อมกันไปทั้ง 2 ตลาด ซึ่งแนวทางการพัฒนาตลาดปฐมก็ได้กล่าวมาโดยละเอียดแล้ว สิ่งที่จะกล่าวต่อไปคือแนวทางในการพัฒนาตลาดรองของประเทศไทยเรา

ง. รูปแบบของการพัฒนาตลาดรอง การพัฒนาตลาดรองนั้นสามารถกระทำได้ใน 2 รูปแบบด้วยกันคือ ใช้ขอบข่ายงานของนายหน้าและผู้ค้าหลักทรัพย์ในการสร้างตลาดรองกับการจัดตั้ง Discount House ขึ้นมาเป็นสถานที่ซื้อขายตราสารโดยเฉพาะ ส่วนรูปแบบใดจะเหมาะสมกับตลาดระบบ Open Market นั้นจะต้องพิจารณาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งทั้ง 2 รูปแบบก่อน

1) ความเป็นไปได้ของการพัฒนาตลาดรองแบบใช้ขอบข่ายงานของนายหน้าและผู้ค้าหลักทรัพย์ เมื่อพิจารณาถึงนายหน้าและผู้ค้าหลักทรัพย์ในปัจจุบันแล้วจะพบว่า นายหน้าและผู้ค้าหลักทรัพย์ยังขาดประสิทธิภาพในการทำงาน และขอบข่ายงานยังจำกัดอยู่ในวงแคบ ถ้าจะพัฒนาให้นายหน้าและผู้ค้าหลักทรัพย์ให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและมีขอบข่ายงานที่กว้างขวางจะต้องใช้ระยะเวลาอีกนานมาก เมื่อตลาดรองต้องใช้เวลานานในการพัฒนา การพัฒนาตลาดปฐมก็ต้องเสียเวลานานตามไปด้วย ทั้งนี้เพราะเหตุผลที่ว่าตลาดทั้ง 2 ตลาดมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด การจะไปพัฒนาตลาดใดตลาดหนึ่งก่อนนั้นย่อมจะทำให้การพัฒนาไม่ประสบผลสำเร็จ เมื่อตลาดรองและตลาดปฐมต้องใช้เวลาในการพัฒนามากย่อมมีผลทำให้การพัฒนาตลาดเงินเป็นไปด้วยความล่าช้า

2) ความเป็นไปได้ของการพัฒนาตลาดรองแบบจัดตั้งล่วงหน้า Discount House การจัดตั้ง Discount House นั้นเป็นวิธีที่ทำได้ง่าย โดยการหาผู้ที่มีความรู้ความสามารถที่สนใจจะลงทุนในด้านนี้ ทำการขอจัดตั้ง Discount House ขึ้นเพื่อทำหน้าที่ซื้อขายตราสารและการจัดตั้งนั้นก็ใช้เวลาไม่มากนัก

เมื่อพิจารณาความเป็นไปได้ของการจัดตั้งตลาดรองทั้ง 2 รูปแบบแล้วจะพบว่า การพัฒนาตลาดรองแบบจัดตั้ง Discount House จะเป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุด และมีประสิทธิภาพมากที่สุด เพราะสภาพของตลาดเงินแบบ Open Market ในปัจจุบันเป็นตลาดที่เล็กและต้องการให้มีตลาดรองของตราสารเกิดขึ้นในระยะเวลาย่นสั้นเพื่อที่จะใช้เป็นแหล่งปรับสภาพคล่องได้ การจัดตั้ง Discount House จะสามารถแก้ปัญหานี้ได้เพราะการจัดตั้งสามารถกระทำในระยะเวลาย่นสั้น และขนาดของ Discount House ก็สามารถปรับตามขนาดของตลาดที่เป็นอยู่ เมื่อตลาดตราสารเล็ก ขนาดของ Discount House ก็สามารถทำให้เล็กตามได้โดยการกำหนดให้มีปริมาณของ Discount House มีเพียงพอกับความต้องการของตลาดที่เป็นอยู่ เมื่อตลาดขยายใหญ่ขึ้น ปริมาณของ Discount House ก็สามารถเพิ่มขึ้น เพื่อสนองความต้องการตามที่ต้องการได้โดยไม่ก่อปัญหาใด ๆ ดังนั้น Discount House จึงเป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุดและมีประสิทธิภาพมากที่สุดที่สมควรแก่การพัฒนา

จ. Discount House

1) คำจำกัดความ Discount House เป็นสถานที่ที่ถูกกำหนดขึ้นมาโดยเฉพาะ เพื่อทำหน้าที่ซื้อขายตราสาร ผู้ที่จะซื้อหรือผู้ที่จะขายตราสารสามารถมาทำการซื้อขายที่ Discount House ได้

2) การดำเนินธุรกิจของ Discount House ในการดำเนินธุรกิจประจำวันของ Discount House นั้นมีกิจกรรมหลักอยู่ 3 ประการคือ .-

2.1) รับฝากเงินจากธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน สถาบันการเงินอื่น และภาคเศรษฐกิจที่มีเงินเหลือ และต้องการมีรายได้ในระยะสั้นจาก Discount House

2.2) ซื้อขายตั๋วเงินคลัง หลักทรัพย์ระยะสั้นของรัฐบาล และตราสารพาณิชย์ที่มีคุณภาพดี

2.3) ขายตั๋วเงินคลัง พันธบัตร ที่อยู่ใน Portfolio เพื่อแสวงหากำไร

3) โครงสร้างการดำเนินงานของ Discount House

3.1) โครงสร้างแหล่งที่มาของเงินทุน แหล่งที่มาของเงินทุนมาจาก

3.1.1) ส่วนของผู้ขาย วงเงินที่แต่ละฝ่ายนำมาลงทุนในการจัดตั้ง Discount House และพวกก้ำไรละลุ่มต่าง ๆ ก็รวมอยู่ในส่วนของผู้ขายด้วย

3.1.2) เงินฝาก Discount House จะรับฝากเงินจากสถาบันต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสถาบันการเงิน สถาบันธุรกิจ เป็นต้น การรับฝากนี้ควรจะมีการกำหนดวงเงินขึ้นต่ำไว้ให้สูง ทั้งนี้เพื่อต้องการส่งเสริมให้มีการลงทุนด้านซื้อขายตราสารที่แท้จริง ไม่ใช่ส่งเสริมให้เป็นสถาบันรับฝากเงินแห่งใหม่ที่ทำหน้าที่แข่งกับธนาคารพาณิชย์ และบริษัทเงินทุน การฝากเงินของสถาบันต่าง ๆ กับ Discount House มีจุดประสงค์เพื่อที่จะใช้เป็นเงินทุนสำหรับปรับสภาพคล่องในการดำเนินงานได้อีกทางหนึ่ง (Second Line of Liquidity) ทั้งนี้เพราะหากสถาบันขาดสภาพคล่องก็สามารถที่จะถอนเงินมาเสริมสภาพคล่องได้ทันที สถาบันที่ฝากเงินกับ Discount House ส่วนมากจะเป็นสถาบันการเงินด้วยตนเอง

3.1.3) เงินกู้ยืม เงินกู้ยืมจากสถาบันการเงินต่าง ๆ รวมทั้งธนาคารกลาง การกู้ยืมจากธนาคารกลางนั้น ธนาคารกลางจะเป็นผู้ให้กู้ยืมเงินเป็นแหล่งสุดท้ายโดยวิธีหลักทรัพย์ของรัฐบาล ตัวแลกเปลี่ยนที่ธนาคารรับรอง (BA) มาค้าประกัน

3.2) โครงสร้างการใช้ไปของเงินทุน เงินทุนทั้งหมดที่ Discount House หามาได้จะต้องนำไปลงทุนในหลักทรัพย์ต่าง ๆ ในตลาดเงิน ห้ามนำไปลงทุนในสินทรัพย์อื่น ๆ ทั้งนี้เพื่อให้ Discount House ทำหน้าที่สร้างตลาดรองให้กับตราสารต่าง ๆ ในตลาดเงินที่แท้จริง รัฐอาจจะกำหนดให้ Discount House ถือตราสารประเภทต่าง ๆ ตามอัตราส่วนที่รัฐกำหนดก็ได้ เช่น ให้ถือตัวเงินคสัง 60% BA 20% CD 10% ตราสารอื่น ๆ อีก 10% เป็นต้น

3.3) การซื้อขายตราสาร การซื้อขายตราสารนั้น Discount House จะต้องมีความสามารถพร้อมที่จะซื้อหรือขายตราสารต่าง ๆ ในตลาดเงินได้ ทั้งนี้เพื่อให้การซื้อขายตราสารต่าง ๆ มีการซื้อขายที่ต่อเนื่องเป็นการรักษาสภาพคล่องของตราสาร

3.4) ความสัมพันธ์กับธนาคารกลาง Discount House ต้องมีการ
 ปรึกษาการดำเนินงานในทุกด้านกับธนาคารกลาง ทั้งนี้เพื่อความร่วมมืออันใกล้ชิดในการควบคุมการ
 ดำเนินงานของ Discount House และการควบคุมอัตราดอกเบี้ยในตลาดเงินให้เป็นไปตามที่
 ธนาคารกลางต้องการเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ

จ. การดำเนินการจัดตั้ง Discount House ในการจัดตั้ง Discount House
 ในประเทศเรานั้น สันนิษฐานอย่างหนึ่งที่สถาบันการเงินโดยเฉพาะธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุนและธนาคาร
 แห่งประเทศไทยจะเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดตั้ง ทั้งนี้เนื่องจากทั้ง 3 ฝ่ายต่างก็จะได้รับผลประโยชน์
 จาก Discount House โดย

- ธนาคารพาณิชย์ ธนาคารพาณิชย์สามารถใช้ Discount House ในการ
 ปรับสภาพคล่องของตนแทนที่ต้องรับภาระถือตราสารที่ซื้อลดมาจนกว่าตราสารนั้นถึงกำหนดอย่างที่เป็น
 อยู่ในปัจจุบัน ทำให้สภาพคล่องการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ดีขึ้น

- บริษัทเงินทุน บริษัทเงินทุนสามารถใช้ Discount House เป็นแหล่งปรับ
 สภาพคล่องเช่นเดียวกับธนาคารพาณิชย์ นอกจากนี้การมี Discount House จะสามารถทำให้บริษัท
 เงินทุนบริหารเงินทุนได้ง่ายขึ้น โดยบริษัทเงินทุนจะไม่รับซื้อตั๋วสัญญาใช้เงินคืนก่อนกำหนด หากผู้ที่ถือ
 ตั๋วต้องการใช้เงินก็นำตั๋วนั้นไปขายลดกับ Discount House ซึ่งการทำเช่นนี้จะทำให้การวางแผน
 การปล่อยกู้เงินของบริษัทเงินทุนง่ายขึ้น และประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งก็ย่อมหมายถึงกำไรที่จะได้
 เพิ่มขึ้นด้วย

- ธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารแห่งประเทศไทยจะสามารถใช้
 Discount House เป็นแหล่งดำเนินนโยบายทางการเงินได้อีกทางหนึ่ง โดยการเข้าไปทำหน้าที่
 ซื้อหรือขายตราสาร เพื่อควบคุมปริมาณเงินหมุนเวียนและอัตราดอกเบี้ยในตลาดเงิน นอกจากนี้ธนาคาร
 แห่งประเทศไทยก็ยังสามารถผลัดภาระที่ต้องเป็นแหล่งปรับสภาพคล่องให้กับธนาคารพาณิชย์ในปัจจุบัน
 โดยให้ธนาคารพาณิชย์ไปใช้ Discount House เป็นแหล่งปรับสภาพคล่องแทน ทั้งนี้เพื่อให้ธนาคาร
 แห่งประเทศไทยเป็นแหล่งเงินกู้แหล่งสุดท้ายของธนาคารพาณิชย์ที่แท้จริง ซึ่งจะช่วยให้การดำเนิน
 นโยบายทางการเงินของธนาคารแห่งประเทศไทยคล่องตัว และได้ผลยิ่งขึ้น นอกจากนี้ Discount
 House จะช่วยส่งเสริมให้เกิดการออมทรัพย์ในรูปของการถือตราสารมากขึ้นเนื่องจาก Discount

House สามารถสร้างสภาพคล่องของตราสารให้สูงขึ้น และผลตอบแทนก็ยังเปลี่ยนแปลงไปตามภาวะตลาด การออมในรูปแบบของสินทรัพย์อื่นที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่เศรษฐกิจ เช่น ออมไว้ในรูปของที่ดิน เพชรทอง เป็นต้น จะน้อยลง ดังนั้นธนาคารแห่งประเทศไทยควรจะให้ความร่วมมือในการจัดตั้ง Discount House ด้วยเพื่อเป็นประโยชน์แก่การพัฒนาตลาดเงินและเศรษฐกิจของประเทศ

การพัฒนาตลาดรองแบบจัดตั้งในรูปแบบของ Discount House หากประสบความสำเร็จก็จะทำให้ตราสารในตลาดปฐมที่มีจำกัดในปัจจุบันมีสภาพคล่องที่ดีขึ้น ซึ่งจะมีส่วนช่วยยกระดับให้ธุรกิจออกตราสารจำหน่ายในตลาดมากขึ้น และเมื่อรวมกับปัจจัยอื่นที่มีผลต่อการพัฒนาตลาดปฐม ซึ่งได้กล่าวมาแล้วก็จะทำให้ตลาดปฐมเติบโตมากยิ่งขึ้น เมื่อตลาดปฐมเติบโตมากขึ้นการพัฒนาตลาดรองแบบ Discount House ให้ควบคู่ไปกับการเติบโตของตลาดปฐมจะไม่มีปัญหาเท่าไรนัก ทั้งนี้เพราะ Discount House สามารถจัดตั้งเพิ่มได้โดยการเพิ่มสาขา หรือเพิ่มผู้ก่อตั้งรายใหม่ได้ นอกจากนี้หากตลาดทั้งสองขยายกว้างออกไป นายหน้าและผู้ค้าหลักทรัพย์ก็จะมีจำนวนที่มากขึ้น ขอบข่ายงานก็จะกว้างมากขึ้น การสร้างตลาดรองโดยใช้ขอบข่ายงานของนายหน้าและผู้ค้าหลักทรัพย์ก็จะเกิดขึ้นอีกทางหนึ่ง ซึ่งเมื่อเวลานั้นมาถึงการซื้อขายตราสารในตลาดรองจะผ่าน Discount House หรือไม่นั้นไม่ใช่เป็นสิ่งที่จำเป็น นอกจากนี้การซื้อขายตราสารในตลาดรองภายใต้ระบบนายหน้าและผู้ค้าหลักทรัพย์กับ Discount House นั้นจะเกิดการแข่งขันกัน ซึ่งจะให้ผลดีต่อผู้ซื้อและผู้ขายตราสาร และเป็นผลดีต่อการพัฒนาตลาดเงิน แต่การแข่งขันต้องอยู่ในขอบข่ายที่ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบการเงินของประเทศด้วย